

mag. Andreja Tkalec

Priimki in hišna imena v krajevni skupnosti Škofja vas

Že vrsto let se ukvarjam z etimologijo, to je vedo, ki preučuje izvor besed. V nekem trenutku me je začelo zanimati, od kod izvirajo priimki in hišna imena kraja, v katerem sem odraščala. Doma sem iz Šmarjete pri Celju. To je primestno naselje med Celjem in Vojnikom in leži, z izjemo nekaj hiš, na desnem bregu reke Hudinje. Sodi v krajevno skupnost Škofja vas in zdelo se mi je, da je področje ravno prav veliko, da ga raziščem.

Pričujoča raziskava prinaša zbirko vseh priimkov v naši skupnosti, urejeno po abecedi, in razlago njihovih pomenov.

Na razvoj in obliko besed, tudi imen in priimkov, vpliva narečje, v katerem so te besede nastale. Zaradi tega predpostavljam, da bom v lokalnih priimkih našla precej značilnosti narečja, ki mu pripadam.

Govor mojega kraja sodi k srednjesavinjskemu narečju, ki je del štajerske narečne skupine. Vanjo spadajo še zgornjesavinjsko narečje s solčavskim govorom, srednještajersko narečje, južnopohorsko s kozjaškim govorom, kozjansko-bizeljsko in posavsko narečje.

Srednjesavinjsko narečje z upravnim središčem v Celju sega od Smrekovca in Motnika na zahodu do Slovenskih Konjic na vzhodu in od Mislinje na severu do Čemšeniške planine, Mrzlice in Tolstega vrha na jugu. Obsega območje ob srednji Savinji v porečju Bolske, Pake in Hudinje.¹

O PRIIMKIH

Veda o osebnih lastnih imenih je **antropomastika**, osebna lastna imena pa se z mednarodno besedo imenujejo **antroponimi**. **Osebno ime** ali **antroponím** je beseda ali več besed, ki se uporabljajo za razlikovanje oz. določevanje posameznega človeka (osebe). Osebno ime je lastno ime človeka. Ime dobijo ljudje (otroci) ob rojstvu oz. krstu. Osebna imena imajo navadno po dva dela: *ime* v ožjem pomenu besede, rojstno (krstno) ime, in družinsko ime, tj. *priimek* (obojih je lahko tudi po več).²

Priimki segajo daleč v preteklost; v srednjeveški Italiji so se npr. pojavili že v 9. stoletju, najprej med plemstvom, nato v mestu, najkasneje pa so se uveljavili na podeželju. Pri nas se v urbarjih iz 15. in 16. stoletja že pojavijo prvi "priimki", ki kažejo bodisi na poklic nosilca "priimka", njegove značajske poteze ali posebnosti ali pa na posebnost ali značilnost kraja prebivanja.

V vsakem primeru so ti priimki postali dokaj stalni in so se nato včasih še stoletja držali hiše ali kmetije, ne pa tudi oseb, ki so jo na tak ali drugačen način zapustile. Tako je ostalo še v 17. in 18. stoletju. Eden prvih slovenskih raziskovalcev matičnih knjig, Maks Goričar, je ugotovil, da tedaj "niso še vsi ljudje pri nas imeli osebnega (rodbinskega) vzdevka. To so bili večinoma ljudje, ki niso bili stalno naseljeni, niti sicer navezani na grudo, posestvo, hlapci, dekle, zlasti taki, ki niso izšli iz kmečkih rodbin, rokodelci, najemniki in gostači. Poslednje vpisujejo matice za inquilini, incolae, drugod, zlasti v hribovskih župnijah, za oferje. V hribovitih krajih so bila večja posestva, tu so kmetom pomagali, proti plačilu v naravi in stanovanju v koči, tako imenovani gostači ali oferji in tako posebno tu nahajamo mnogo ljudi brez rodbinskega

¹ Zinka Zorko, Štajerska narečja. Enciklopedija Slovenije 13.

² http://sl.wikipedia.org/wiki/Osebno_ime. (4. 4. 2012)

imena ... Utegnilo se je pripetiti, da je ta ali oni svoj priimek izgubil, ko je moral s kmetije na oferijsko, saj se je mnogo priimkov držalo bolj hiše kot pa rodu".

V terezijanski in jožefinski dobi, torej v času druge polovice 18. stoletja, pa se osebe brez priimka pojavijo le še redko; samo z imenom je bil le tu in tam označen kak star berač. Ljudje pa so vse bolj pogosto svoj priimek, ki so ga dobili kot "popotnico" svojih staršev, obdržali ne glede na svojo življenjsko usodo. Tako se vse bolj pogosto pojavljata dva priimka; priimek, ki ga je oseba dobila po očetu ali po materi (nezakonski otrok), ter priimek, ki se je vezal na hišo in je veljal za t.i. "vulgarno", domače ali hišno ime (Korošec = Čepl).

Tudi hišna ali vulgarna imena so postajala manj nedotakljiva in z zamenjavo priimka v določeni hiši se že v naslednji generaciji ponavadi zamenja tudi hišno ime. Domačij, v katerih so konec 18. in v začetku 19. stoletja imeli še isti priimek kot domače ime, je bilo malo; v povprečju pri vsaki peti ali šesti hiši. Do konca 19. stoletja je to število še močno upadlo, tako da so bili taki primeri že prave izjeme. Na podeželju se prvotna hišna imena niso tako hitro pozabljala in običajno ljudje še danes poznajo isto domače ime kot pred 150 leti, čeprav se je medtem priimek v hiši zamenjal že petkrat ali večkrat.³

Hišna imena, tudi domača ali vulgarna imena, so imena, ki so jih uvajali ljudje sami in ne oblasti, kot je bilo pri priimkih. Nastanku hišnih imen so botrovale iste navezne okoliščine kot pri priimkih (osebna imena, stan, krajevna imena, vzdevki ...). Težko je določiti, kaj je bilo prej, hišna imena ali priimki, zagotovo pa je možno trditi, da so nekakšna imenovanja (oseb, hiš, kmetij) morala obstajati že pred priimki, saj so sosede le tako lahko povedali, o kom govorijo. To so bila imena, ki so se držala hiše, kmetije, domačije oziroma hišna imena. Razvojno jih je težko opredeliti, saj so nastajala tudi po tem, ko je gospodar že dolgo časa nosil drugačen priimek.

³ <http://www2.arnes.si/~rzjtopl/rod/viri/priimki.htm#domac>. (3. 4. 2012)

Hišna imena so živa še danes, predvsem na podeželju, v kmečkem okolju, in pogosto ostanejo pri hiši, ne glede na to, da se v njih menjavajo gospodarji z različnimi priimki.⁴

LOKALNI PRIIMKI Z RAZLAGAMI

Najmanjša upravna enota, v kateri živim, je krajevna skupnost Škofja vas. Obsega pet krajev: Prekorje, Runtole, Škofja vas, Šmarjeta in Zadobrova. Poiskala sem vse priimke, ki se trenutno uporabljajo v teh krajih,⁵ jih razvrstila po abecedi, v oklepajih dodala jezikoslovno fonetično zapisano žensko obliko priimka, ponekod pa sem zraven navedla tudi hišna imena. Slednjih na žalost ni veliko, ker gre za mlada primestna naselja, kamor se ljudje še vedno priseljujejo. Stare kmetije so v glavnem propadle ali pa so bila zemljišča prodana novim lastnikom. Informatorke za hišna imena so bile stare ženice iz teh krajev (ponekod morda niti ne gre za hišna imena, ampak za stare priimke); mladi hišnih imen ne poznamo več oziroma jih hiše sploh še nimajo.

⁴ http://sl.wikipedia.org/wiki/Hi%C5%A1no_ime. (3. 4. 2012)

⁵ TIS.

Apleənc (Ap'le:nšca) – priimek je morda nastal z izgovorno olajšavo iz vzdevka ali priimka *Apnenc*, kar bi se nanašalo na poklicno dejavnost osebe, žganje apna. Danes apna ne žgemo več, včasih pa so ga uporabljali za beljenje.

Árnšek ('A:rn"šca), hišno ime **Hmetel** – priimek izhaja iz osebnega imena *Arnold*, skrajšano *Arno*. Tvorjen je s priponskim obrazilom *-jak* in prvotno pomeni 'sin Arna'.⁶ Hišno ime prvotno verjetno izvira iz občnoimenskega poimenovanja *kmet*.

Árčan ('A:rčanka) - priimek je nastal iz vzdevka ali priimka *Arh* s priponskim obrazilom *-an*. Prvotno je pomeni 'sin Arha'.

Árhanič ('A:rxanička) - priimek je nastal iz vzdevka ali priimka *Arh* ali *Arhan* s priponskim obrazilom *-ič* in je prvotno pomeni 'sin Arha, Arhana'.

Árlič ('A:rlička) – priimek je morda nastal prek vzdevka iz poimenovanja ptice *orel*. Tvorjen s pripono *-ič* predstavlja pomanjševalnico in prvotno pomeni 'sin Orla', zaradi široko izgovorjenega glasu o pa je morda prišlo do spremembe v a.

Áubreht ('A:ubrextka) - priimek je fonetično zapisana nemška besedna zveza *auf Brecht*; to pomeni 'na odmor'. Morda je oseba, ki si je pridobila tak priimek, velikokrat počivala.

⁶ Janez Keber, Leksikon imen, str. 120.

Baəh ('Ba:xoka) – priimek izhaja iz nemškega vodnega imena *Bach*⁷ (potok) s prvotnim pomenom 'kdor prebiva ob potoku'.⁸

Baəjc ('Ba:jčoka) - priimek Bajc z različico Bajec je nastal iz vzdevka *Bajec*, ta pa iz poklicnega poimenovanja *bájec* v pomenu 'čarovnik'. Ta tako kot *bájavec* z enakim pomenom izhaja iz glagola *bájati* v pomenih 'pripovedovati basni, čvekati; prerokovati; čarati'. Pomen 'Zauberer', tj. 'čarovnik' za iztočnici bajec in bajavec navaja M. Pleteršnik v Slovensko---nemškem slovarju. Verjetno pa je bajec v priimkovnem procesu pomenil še 'pripovedovalec, čvekač, prerokovalec'.⁹

Baən ('Ba:noka) – priimek je nastal po krajšanju iz imena *Urban*.¹⁰

Beək ('Be:koka) – priimek je morda fonetični zapis vzdevka ali priimka *Beg*. Priimek Beg je nastal prek vzdevka iz poimenovanje oblastniške funkcije: 1. višji civilni ali fevdalni oblastnik (v fevdalni Turčiji), 2. spoštljivi pristavek k imenu ugledne muslimanske ali nemuslimanske vojaške ali civilne osebe.¹¹ Lahko da gre prvotno za vzdevek osebe, ki je služila v turški vojski.

Beəlak ('Be:laška) - priimek z različicami Bevc, Belec, Belc, Beuc in Bevec izhaja prek vzdevka iz poimenovanja oseb *bélec* 'kdor ima belo, svetlo polt'. Beseda *bélec* je tvorjenka na *-ec* iz pridevnika *bel*. Priponsko obrazilo *-ec* tu pooseblja nosilca lastnosti, ki jih označuje pridevnik *bel*. Sopomenska tvorba na *-ak* iz pridevnika *bel* je izraz *belák*. Tudi iz njega je prek vzdevka nastal priimek *Belak*. Oblika priimkov Bevc, Beuc in Bevec se je posplošila po izgovoru priimka *Belec* v odvisnih sklonih: Belec, Belca ('Be:u≈ca).¹²

Beləna (Be'li:nšca) – priimek je tvorjen iz pridevnika *bel* (glej *Belak*).

Be↓riša (Be'ri:šoka) – neslovenski (ciganski) priimek.

⁷ Doris Debenjak, Veliki nemško-slovenski slovar, str. 103.

⁸ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Pahor. Dnevnik, 21. 8. 2009.

⁹ <http://www.dnevnik.si/novice/neverjetno/1042209784>, J. Keber. (4. 4. 2012)

¹⁰ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Verbič. Dnevnik, 3. 7. 2009.

¹¹ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Begić. Dnevnik, 6. 8. 2010.

¹² http://www.dnevnik.si/tiskane_izdaje/dnevnik/339364, J. Keber. (4. 4. 2012)

Beškəvnik (Beš'ko:u≈nička) – priimek je verjetno nastal iz imena *Boško*; to je skrajšana oblika imena *Božidar*.¹³ Tvorjen s pripono *-nik* prvotno pomeni 'prebivalec vasi, kjer živi Božidarjev rod'.

Bezamoovski (Beza'mo:u≈šca) – neslovenski, makedonski priimek.

Biəbič ('Bi:bička) – priimek verjetno izhaja iz različice osebnega imena *Vital*, *Bibijan*. Tvorjen je s priponskim obrazilom *-ič* in prvotno pomeni 'sin Bibija(na)'.¹⁴

Biəncel ('Bi:ncloka) - priimek je verjetno nastal iz različice osebnega imena *Albin*, *Bine*. Tvorjen je kot pomanjševalnica s priponskim obrazilom *-el* in prvotno pomeni 'sin Bineta'.¹⁵

Biəncel ('Bi:ncloka) – glej *Bincel*.

Blaziənšek (Bla'zi:nšca) – priimek je verjetno nastal prek vzdevka kot opis lastnosti njegovega nosilca; morda je bil ta malo bolj »oblazinjen«.

Blaəžič (B'la:žička) – priimek je nastal iz imena *Blaž* in prvotno pomeni 'sin Blaža'.¹⁶

Boəgovič ('Bɔ:govička) – priimek je nastal iz imena *Bogdan*, skrajšano *Bogo*, in prvotno pomeni 'Bogov sin'.¹⁷

Boəlarič ('Bɔ:larička) – verjetno gre za variantni zapis b : v in predstavlja vzdevek poklicnega poimenovanja osebe, ki se je ukvarjala z voli, *Volar*. Priimek *Volarič* je tvorjen iz vzdevka *Volar* s priponskim obrazilom *-ič* in je prvotno pomenil 'sin Volarja'.

Boəmbač ('Bɔ:mbačka) – v primeru, da gre za zelo mlad priimek, bi lahko sklepali, da je mogoče nastal preko vzdevka iz vojaškega poimenovanja *bombaš* 'vojak, ki napada z ročnimi bombami'.¹⁸

¹³ Janez Keber, Leksikon imen, str. 141.

¹⁴ Janez Keber, Leksikon imen, str. 492.

¹⁵ Janez Keber, Leksikon imen, str. 96.

¹⁶ Janez Keber, Leksikon imen, str. 132.

¹⁷ Janez Keber, Leksikon imen, str. 134.

Boərnšek ('Bɔ:rɲʃca), hišno ime **Raənzger** – priimek je verjetno fonetični zapis vzdevka poklicne osebe, ki se ukvarja z vrtanjem (nem. *bohren*¹⁹ 'vrtati'). Hišno ime verjetno izvira iz nemške občnoimenske besede *Rand*²⁰ 'rob' in označuje položaj posesti.

Braəček (B'ra:čoka) – priimek je nastal iz priimkovne podstave *Brat-* oziroma *Brač-*, ki je nastal po krajšanju zloženih imen s sestavino *Brat-*, tj. *Bratko*, *Bratoslav*, *Bratoljub*, *Bratomir*. Tvorjen je s priponskim obrazilom *-ek* in prvotno pomeni 'sin Bratka, Bratoslava, Bratoljuba'.²¹

Braəčič (B'ra:čička) – priimek je tvorjen iz podstave *Brač-* s priponskim obrazilom *-ič* in prvotno pomeni 'sin Bratka'.²²

Braətina (B'ra:tinačka) – priimek je tvorjen iz podstave *Brat-* s priponskim obrazilom *-ina*.²³

Breəcl (B'rɛ:cloka) – priimek je nastal iz metonimičnega poimenovanja za žival, žuželko *brecelj*, ki je znana po svoji nadležnosti. Človek s tako oznako je moral torej biti siten, nadležen. Občnoimenska beseda *brecelj* izvira iz glagolov *brečati*, *brenkati*, *brenčati* in prvotno označuje žuželko, ki brenči.²⁴

Breəšan (B'rɛ:šanca), hišno ime **pri Ívanu** - priimek je morda nastal preko vzdevka iz poimenovanja za vrsto drevesa, *brest*. Kot hišno ime je uporabljeno kar osebno ime lastnika, Ivan.

Breəžnik (B'rɛ:žnička) – priimek izhaja iz naselbinskih imen *Breg*. Tvorjen je s priponskim obrazilom *-nik* in je prvotno pomenil 'prebivalec Brega ali prišlek iz Brega'.²⁵

¹⁸ SSKJ, I. knjiga (A-H), str. 172.

¹⁹ Doris Debenjak, Veliki nemško-slovenski slovar, str. 167.

²⁰ Doris Debenjak, Veliki nemško-slovenski slovar, str. 876.

²¹ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Bračko. Dnevnik, 29. 5. 2009.

²² Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Bračko. Dnevnik, 29. 5. 2009.

²³ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Bračko. Dnevnik, 29. 5. 2009.

²⁴ <http://tvslo.si/predvajaj/priimek-brecko/ava2.129008174/>

²⁵ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimekregar. Dnevnik, 21. 12. 2007.

Bręglez ('Bər:glešca) – priimek je nastal iz imena ali vzdevka *Brglez*, ta pa iz poimenovanja ptiča brglez 'gozdna ptica pevka, ki spretno pleza'.²⁶ Metonimični prenos pomeni, da je imel tudi posameznik takšne lastnosti.

Bruən (B'ru:nšca) – priimek verjetno izhaja iz imena *Bruno*. Ime je po izvoru nemško. Podstava *brun-*, ki se pojavlja v zloženih imenih, npr. *Brunolf*, pomeni 'rjav', v starovisokonemškem imenu *Brunhild* pa je iz besede *brunja*, *brunn* 'oklep'.²⁷

Buęčer ('Bu:čerca) - priimek Bučar z različico Bučer lahko izhaja iz naselbinskih imen *Buč* in *Buče*, in sicer prek možnih imen prebivalcev *Bučar oziroma *Bučenar 'prebivalec Buča ali Buč'. Naselbinska imena Buč so nastala iz besede *buč* (tudi *boč*) v pomenih 'sod; poljski vodnjak z lesenim ohišjem'. Naselbinska imena Buče pa so nastala po krajšanju iz skupinskega imena *Bučane. Druga, morda verjetnejša razlaga priimka Bučar je povezovanje z besedo *búča* 'posoda za vino, pol bokala'. Priimek Bučar bi v tem primeru nastal prek vzdevka iz poimenovanja *búčar* 'izdelovalec buč, tj. posod za vino', morda tudi 'kdor rad jé buče' ali 'trmast ali nekoliko omejen človek' (prim. izraz *bučman*, ki je iz *buča* 'glava'). Priimek Bučar pa je možno prek vzdevka povezovati še z domnevnim imenom delujoče osebe **bučar* 'kdor kriči, tuli', ki je tvorjenka na *-ar* iz glagola *bučáti*, *bučím*.²⁸

Buędja ('Bu:djoka) – priimek izhaja iz osebnega imena *Budimir*. To je slovansko ime, zloženo iz velenika glagola *buditi* in sestavine *mir*; pomenilo naj bi 'vzpodbujaj mir, miroljubnost'.

Buękovac ('Bu:kovačka) – priimek je izvorna različica priimka *Bukovec* in izhaja iz naselbinskih imen *Bukovje*, *Bukov Vrh*, *Bukovca*, *Bukovec*, *Bukovo* in tako dalje. Tvorjen je s priponskim obrazilom *-ec* in je prvotno pomenil 'prebivalec Bukovja oziroma prišlek iz njega'.²⁹

Buękvič ('Bu:kvička) – priimek je nastal iz imena ali vzdevka **Bukev*. Tvorjen je s priponskim obrazilom *-ič* in je prvotno pomenil 'sin Bukve'.

²⁶ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Brglez. Dnevnik, 12. 6. 2009.

²⁷ Janez Keber, Leksikon imen, str. 148.

²⁸ http://www.dnevnik.si/tiskane_izdaje/dnevnik/1042255020, J. Keber. (4. 4. 2012)

²⁹ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Bukovec. Dnevnik, 19. 10. 2007.

Caərovič ('Ca:rovička) – priimek je nastal iz poimenovanja *Car*, ki se je uporabljal za tiste, ki so se udeležili vojne za carja in iz nje prišli živi. Carovič bi tako bil 'sin Carja', vojaka, ki je služil v c(es)arski vojski.

Caənk ('Ca:ŋkoka) – priimek je verjetno fonetični zapis nemškega vzdevka *Zank*³⁰ 'prerekanje', ki ga je dobila prepirljiva oseba.

Cekuəta (Ce'ku:toka) – priimek mogoče izhaja iz narečnega poimenovanja za žuželko *klop* 'cek'.³¹ Kot metonimija bi lahko označeval zajedalskega posameznika, na slabšalno ime pa kaže tudi pripona *-uta*.

Ceraəj (Ce'ra:joka) – priimek je verjetno nastal iz naselbinskega imena *Cer*, ta pa iz poimenovanja drevesne vrste. Cer je vrsta hrasta z zelo hrapavo skorjo in bodičasto želodovo skledico.³² Priimek, ki je tvorjen s pripono *-aj*, prvotno pomeni 'prebivalca Cer, Cera ali prišleka od tam'.

Ciəzej ('Ci:zejca) – priimek izhaja iz vzdevka, ta pa iz koroške narečne besede *cizej* 'dojka'. Sklepamo lahko, da prvotni nosilci priimka izvirajo s Koroškega in da je šlo za osebo (osebe), ki si je takšen vzdevek zaslužila zaradi svojih značajskih potez.

Cviəkl (C'vi:kl''ca) – priimek izhaja iz vzdevka. Gre za fonetični zapis nemške besede *Zwikel*³³ 'všitek, vstavek, zagozda'.

Čaəter (Ča:terca), hišno ime **Ájnžek** – priimek najverjetneje izhaja iz naselbinskega imena *Čatež*, ta pa iz **Čre Ÿtež* < **Čertežb*. Ime zelo verjetno temelji na pozabljenem občn. im. **čretež* 'krčevina, izkrčena zemlja' < **čertežb*, ki je v besedotvornem razmerju s **čbrtežb*, ta pa je potrjen v ukr. *čertež* 'polje, pridobljeno z izkrčenjem gozda'. Slovan. **čertežb* in **čbrtežb* sta tvorbi iz glagola **čersti*, sed. *čbrto* 'rezati, sekati, krčiti, trebiti'.³⁴ Oseba s takšnim

³⁰ Doris Debenjak, Veliki nemško-slovenski slovar, str. 1292.

³¹ SSKJ, 1. knjiga (A-H), str. 235.

³² SSKJ, 1. knjiga (A-H), str. 244.

³³ Doris Debenjak, Veliki nemško-slovenski slovar, str. 1326.

³⁴ Marko Snoj, Etimološki slovar slovenskih zemljepisnih imen, str. 95.

priimkom se je torej naselila na ozemlju, ki ga je prej izkrčila. Hišno ime **Ajnžek** je pogovorna različica imena Janez (*Hans*) oz. njegove manjšalnice *Hanžek*.

Čaæter ('Ča:terca), hišno ime **Matijev** – isto. Hišno ime izvira iz osebnega imena *Matija*, zanimivo pa je, da se je ohranil v svojilni obliki. Prvotno je šlo verjetno za besedno zvezo *Matijev sin*.

Čaæter ('Ča:terca), hišno ime **Maæjcen** – isto. Hišno ime izvira iz pridevnika *majcen* v pomenu 'zelo majhen'. Tako so prvotno poimenovali zelo majhnega človeka.³⁵

Čepiæn (Če'pi:nšca), hišno ime **Kuæcej** – priimek je nastal iz starega osebnega imena *Čepa* < *Če[pa], ki je ohranjeno v poljščini. Tvorjen s pripono *-in* prvotno pomeni 'sin Čepe'.³⁶ Hišno ime *Kucej* morda izvira iz občnoimenskega poimenovanja *kucelj* 'grič, vzpetina' in opozarja na geografsko posebnost posestva.

Čeǀrenjak ('Če:renjačka) – priimek je nastal iz vzdevka preko osebnega imena *Črni* < *Č[brn]b[ɔ]b, ki se je nanašal na človeka temne polti in las.³⁷

Čeærnič ('Če:rnička) – isto, s pripono *-ič* pa kaže, da gre za 'sina Črnega'.

Čiæcek ('Či:čoka) – priimek je nastal iz vzdevka po domačem poimenovanju za rastlino repinec, *čiček*. Metonimično preimenovanje se nanaša na osebo, ki ima podobne lastnosti kot čiček: je »pikasta«, zajedljiva, zbadljiva.

Čmeǀr (Č'me:roka) – priimek je skrajšano poimenovanje strupene rastline, *čmerike*. Metonimično je oseba s takim imenom »strupena«, neprijazna, neprijetna; čemerna.

Čoæper ('Čo:perca) – priimek verjetno izhaja preko vzdevka iz poimenovanja osebe ali živali s čopom. *Čopar* je 'čopast ptič, navadno petelin',³⁸ tako da bi lahko bil Čoper njegov lastnik, lahko pa pomeni tudi osebo, ki je lase nosila spete v čop.

³⁵ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Majcen. Dnevnik, 3. 2. 2006.

³⁶ Marko Snoj, Etimološki slovar slovenskih zemljepisnih imen, str. 97.

³⁷ Marko Snoj, Etimološki slovar slovenskih zemljepisnih imen, str. 103.

³⁸ SSKJ, 1. knjiga (A-H), str. 309.

Črepĩnšek (Čre'pi:nšca) – priimek verjetno izhaja preko vzdevka iz poimenovanja *črepinja* 'košček razbite lončene, steklene posode'³⁹ in bi lahko pomenil osebo, ki velikokrat kaj razbije, je nerodna.

Dãničič ('Da:ničička) – priimek je nastal iz imena *Danijel*, tvorjen s pripono *-ič* pa pomeni 'Danijelov sin'.⁴⁰

Dernõvšek (Dər'no:ũšca) - priimek z različicami je nastal iz naselbinskih imen *Drново*, *Drnovec*, *Drnovk*. Tvorjen je s priponskim obrazilom *-jak* iz svojilnopridevniškega **drnovski* (prebivalec) in je prvotno pomenil "prebivalec naselbin Drново, Drnovec, Drnovk ali prišlek iz njih". Priimek Dernošek je pisan hiperkorektno z *-ol-* namesto *-ov-*. Naselbinska imena Drново, Drnovec, Drnovk razlagajo iz občne besede *drn* v pomenu "ruša" (primer: izraz čez *drn* in *strn*) ali pa iz besede *dren*. Tako res obstajata naselje Drenovec in zaselek Drenovšek.⁴¹

Dõberšek ('Dɔ:beršca) – priimek je verjeno nastal iz naselbinskega imena *Dobro (polje)* v pomenu rodovitno. Doberšek bi torej prvotno pomenil 'prebivalec Dobrega (polja)', lahko pa se nanaša tudi na lastnost poimenovane osebe.⁴²

Dobrõvc (Dob'ro:ũšca) – isto.

Dõjer ('Dɔ:jerca) – priimek bi lahko preko vzdevka izhajal iz glagolov *dojeti* ali *dojiti*.

Dolẽnc (Do'le:nšca) - priimek z različicami Dolenec, Dolenjec, Dolenjc izhaja iz etnika *Dolenjec*, prebivalec Dolenjske, ali iz krajevnih imen Dolena, Dolenje, Dolenja vas. Pri tvorbi iz etnika gre pri priimku Dolenc za narečno izgovorno obliko knjižne oblike Dolenjec. Tako so nekdanj poimenovali prišleke z Dolenjskega, zato je oseb s takim priimkov največ na Gorenjskem in drugod po Sloveniji, najmanj pa na Dolenjskem.⁴³

³⁹ SSKJ, 1. knjiga (A-H), str. 310.

⁴⁰ Janez Keber, Leksikon imen, str. 160.

⁴¹ http://www.dnevnik.si/tiskane_izdaje/dnevnik/1042328372, J. Keber. (4. 4. 2012)

⁴² Marko Snoj, Etimološki slovar slovenskih zemljepisnih imen, str. 112.

⁴³ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Dolenc. Dnevnik, 12. 5. 2006.

Doəmšek ('Dɔ:mšca) – priimek izhaja iz skrajšane oblike imena *Dominik*, *Domen* in prvotno pomeni 'Dominikov, Domnov sin'.⁴⁴

Doəvečar ('Dɔ:večarka) – priimek mogoče izhaja iz vzdevka in se nanaša na osebo, ki je imela posestvo obrnjeno proti večerni, zahodni strani neba.

Draəč (D'ra:čoka) – priimek izhaja prek vzdevka iz vzhodne narečne besede *drač* 'plevel'⁴⁵ in bi se lahko nanašal na osebo, ki je slabo skrbela za svoje njive.

Drofeənik (Dro'fɛ:nička) – priimek je verjetno nastal po metatezi likvid iz nemškega poimenovanja *Dorf* 'vas'. Tvorjen s priponskim obrazilom *-nik* pomeni prebivalca vasi.⁴⁶

Drəžek ('Dər:šca) – priimek bi lahko preko vzdevka izviral iz občnoimenske besede *držek* 'držaj'⁴⁷ in prvotno označuje osebe, ki se močno drži nečesa: hiše, družine ali navad.

Džuəmhuər (' | ɔu:mxurka) – neslovenski priimek, priseljenci.

Doərdiə (' | ɔɔ:r | ɔička) – hrvaški ali srbski priimek, izvira iz imena *Dorde* in pomeni 'Dordev sin'.

Feržaən (Fer'ža:nka) – priimek je verjetno nastal iz skrajšane oblike imena *Ferdinand*, *Ferdo* in prvotno pomeni 'sin Ferdinanda, Ferda'.⁴⁸

Fiədlər ('Fi:dlərca) – priimek izhaja preko nemškega vzdevka za poimenovanje poklica ali spretnosti iz besede *Fiedler*⁴⁹ 'goslač' – kdor igra na gosli, violinist.

Flīəs (F'li:soka) – priimek izvira preko vzdevka iz nemške besede *Fließ* 'pretok'. Lahko bi označeval osebo, ki je živel v bližini hitre tekoče vode.

⁴⁴ Janez Keber, Leksikon imen, str. 170.

⁴⁵ SSKJ, 1. knjiga (A-H), str. 485.

⁴⁶ Marko Snoj, Etimološki slovar slovenskih zemljepisnih imen, str. 119.

⁴⁷ SSKJ, 1. knjiga (A-H), str. 517.

⁴⁸ Janez Keber, Leksikon imen, str. 204.

⁴⁹ Doris Debenjak, Veliki nemško-slovenski slovar, str. 342.

Gabroən (Gab'rɔ:nka) - priimek je nastal iz imena *Gabrijel*. To je svetopisemsko ime in izhaja iz hebrejskega imena Gabriel z nekdanjim pomenom 'božji mož, božji junak'.⁵⁰ Tvorjen s priponskim obrazilom *-on* zveni večalno, slabšalno.

Gaəjšek ('Ga:jšca) – priimek izhaja iz naselbinskih imen *Gaj*, *Gaje*. Tvorjen je s priponskim obrazilom *-jak* iz svojilnopridevniškega **gajski* (*prebivalec*) in je prvotno pomenil 'prebivalec Gaja ali prišlek iz njega'. Priimek Gajšek pa je lahko nastal tudi iz rojstnega imena *Gaj*. V tem primeru je bil tvorjen s priponskim obrazilom *-šek* in je prvotno pomenil 'sin Gaja'.⁵¹

Gliənšek (G'li:nšca) – priimek je nastal iz vzdevka za poimenovanje kakovosti zemlje - *glina* in prvotno pomeni prebivalca, ki živi na glinastih, ilovnatih tleh.

Goəlec ('Gɔ:lečka) – priimek je nastal iz imena *Gal*, to pa izhaja iz latinskega imena *Gallus* z nekdanjim pomenom 'prebivalec Galije'. Iz imena *Gal* so nastali priimki: *Gal*, *Gale*, *Galle*, *Galič*, *Galičič*, *Galovec*, *Galovic*, *Galovič*, *Galli*, *Gales*, *Galeš*, *Gole*, *Golej*, *Golc*, *Golec*, *Golič*, *Goličič*, *Goleš*, *Golež*, *Govc*, *Govže*, *Govšič*, *Golja*, *Golje*, *Goljas*.⁵²

Goəleš ('Gɔ:lešca) – glej *Golec*.

Goəlež ('Gɔ:lešca) – glej *Golec*.

Goloəb (Go'lɔ:boka) – priimek je nastal prek vzdevka *Golob* iz poimenovanja znanega ptiča, *goloba*. Vzdevek je glede na to, da je golob simbol miru, prvotno verjetno označeval blagega, miroljubnega človeka, mogoče tudi koga, ki se je ukvarjal z golobi. Z imenom *Golob* je v Sloveniji poimenovano tudi 14 zaselkov.⁵³

⁵⁰ <http://sl.wikipedia.org/wiki/Gabrijel> (4. 4. 2012)

⁵¹ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Gajšek. Dnevnik, 21. 6. 2008.

⁵² <http://sl.wikipedia.org/wiki/Gal> (4. 4. 2012)

⁵³ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Golob. Dnevnik, 20. 5. 2005.

Golograēnc (Golog'ra:ŋka) – priimek verjetno izhaja preko vzdevka in šaljivo poimenuje osebo z golo glavo. (brez pokrivala ali brez las). Priimek je skovanka iz slovenskega pridevnika *gol* in nemškega samostalnika *Kranz*⁵⁴ 'venec'.

Goɿlouəh ('Gɔ:lo'u:xka) – priimek verjetno izhaja preko vzdevka in šaljivo poimenuje osebo z golimi (nepokritimi) ušesi (oziroma glavo). Glej Gologranc.

Goreānc (Go'rɛ:nšca) - priimek Gorenc z različicami Gorenec, Gorenjc, Gorenjec izhaja iz imena prebivalca pokrajine *Gorenjske*: Gorenc. To je pogovorna oblika za knjižno Gorenjec 'prebivalec Gorenjske'. Osebe s priimkom Gorenc so bile torej prvotno prišleki iz Gorenjske. Da gre res za prišleke iz Gorenjske, kažejo tudi podatki pogostnosti po regijah: priimek Gorenc je najpogostejši v jugovzhodni Sloveniji, v osrednjeslovenski in spodnjeposavski, precej manj pa v gorenjski regiji. Gorenjec je tudi ime prebivalcev krajev, kot so Gorenje, Gorenja vas, Gorenji Vrsnik in tako dalje. Priimki Gorenjec, Gorenjc, Gorenc lahko glede na to izhajajo tudi iz teh imen. Njihov prvotni pomen je bil 'prebivalec Gorenja, Gorenje vasi, Gorenjega Vrsnika' ali 'prišlek iz omenjenih'. Enak prvotni pomen kot Gorenc imajo še priimki Gorenjšček, Gorenšček, Gorenšek.⁵⁵

Goreānšek (Go'rɛ:nšca) – glej Gorenc.

Gorjuəp (Gor'ju:pka) - priimek Gorjup z različicama Goriup in Gorup izhaja prek vzdevka iz pridevnika *gorjúp*, tudi *gorúp* v pomenu 'ki vzbuja duševno bolečino, prizadetost, zlasti zaradi doživetega razočaranja; grenek, gorak'. S takim vzdevkom ali priimkom so torej prvotno verjetno poimenovali zagrenjenega, razočaranega človeka ali človeka, ki je bil komu gorak za kaj.⁵⁶

Gosteə (Gos'tɛ:šca) – priimek je verjetno nastal prek vzdevka iz besede *gostač*, ki je nekoč v kmečkem okolju pomenila 'kdor stanuje v tuji, najeti hiši'.⁵⁷

⁵⁴ Doris Debenjak, Veliki nemško-slovenski slovar, str. 633.

⁵⁵ http://www.dnevnik.si/tiskane_izdaje/dnevnik/263274, J. Keber. (4. 4. 2012)

⁵⁶ http://www.dnevnik.si/tiskane_izdaje/dnevnik/296266, J. Keber. (4. 4. 2012)

⁵⁷ SSKJ, 1. knjiga (A-H), str. 732.

Goveǵdič (Go'vę:dička) – priimek izhaja iz vzdevka za poimenovanja poklicne dejavnosti. *Govedar* je 'tisti, ki redi govedo', Govedič pa njegov sin.

Graǵd (G'ra:doka) – priimek je verjetno nastal iz vzdevka za poimenovanja osebe, ki je služila na gradu, v graščini.

Gradiǵšnik (Gra'di:šn"ca) – priimek je verjetno nastal iz naselbinskega imena *Gradišče*. Tvorjen s pripono *-nik* je pomenil 'prebivalec Gradišča ali prišlek od tam'.

Graǵhovac (G'ra:xoka) – priimek je nastal iz vzdevka ali priimka *Grah* s priponskim obrazilom *-ovac*. Priimek *Grah* je nastal prek vzdevka iz poimenovanja znane kulturne rastline *grah*. Možna je tudi izpeljava prek pridevniškega **Grahov* ali iz poimenovanja prebivalca naselij *Grahovo*.⁵⁸

Graǵjžl (G'ra:jžloka) – priimek verjetno izhaja preko vzdevka iz poimenovanja *grajski* 'kdor služi na gradu'.

Gregoǵrc (Gre'go:ršca) - iz imena *Gregor* oziroma njegovih različic so nastali priimki, kot so Gregel, Gregelj, Gregl, Grego, Gregorač, Gregoran, Gregorc, Gregorčič, Gregorec, Gregorek, Gregorevčič, Gregorin, Gregorinčič, Gregorka, Gregom, Gregurec, Gregurič. Tvorjeni so s priponskimi obrazili *-(e)l(j)*, *-o*, *-ač*, *-an*, *-c*, *-čič*, *-ec*, *-ek*, *-(ev)čič*, *-ič*, *-in*, *-ka*, *-n*.⁵⁹

Gruǵm (G'ru:moka) – priimek morda izvira preko vzdevka iz občnega poimenovanja *grum* 'služabnik, ki skrbi za konja in spremlja gospodarja pri jahanju'.⁶⁰

Guǵbenšek ('Gu:benšca) – priimek verjetno izvira preko vzdevka iz občne besede *gubernij* 'v stari Avstriji višja upravna enota' in poimenuje osebo, ki je delala na guberniji.⁶¹ Zaradi lažjega izgovora je vmesni *r* onemel.

⁵⁸ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Grašič. Dnevnik, 27. 8. 2010.

⁵⁹ <http://sl.m.wikipedia.org/wiki/Gregori%C4%8D>. (4. 4. 2012)

⁶⁰ SSKJ, 1. knjiga (A-H), str. 772.

⁶¹ SSKJ, 1. knjiga (A-H), str. 774.

Guzej ('Gu:zejca) – priimek verjetno izvira preko vzdevka iz občne besede *guza* 'zadnjica'. Gre za slabšalno poimenovanje.⁶²

Hlupić (X'lu:pička) – neslovensko, hrvaško ali srbsko ime, morda pomanjševalnica od *hlapec*.

Hočevnar (Xo'čę:varca) – je izvorna oblika priimka *Kočevnar*, v starih zapisih tudi Gočevnar. Priimek Kočevnar se tako kot priimek Hočevnar izvorno običajno povezuje z mestom *Kočevje* oziroma pokrajino Kočevje ali Kočevsko 'visok, gozdnat kraški svet, ki ga objemajo Ribnica, Suha krajina, Bela krajina in Čabranka ter Kolpa, obsega pa blizu 800 kvadratnih kilometrov'. Nastal je prek vzdevka iz poimenovanja Kočevnar ali Hočevnar za prebivalca Kočevja ali Kočevskega. Vzdevek je tvorjen s priponskim obrazilom *-ar* in je prvotno pomenil 'prebivalec Kočevja, Kočevskega ali prišlek iz Kočevja, s Kočevskega'. Kočevnar ali Hočevnar je bilo nekdanje tudi ime za krošnjarja, ker so ti običajno prihajali s Kočevskega. Priimek Hočevnar lahko izhaja tudi iz krajevnega ali zaselskega imena Hočevje, in sicer iz poimenovanja prebivalcev Hočevja: Hočevarji. Hočevnar je bil torej lahko prvotno tudi prebivalec Hočevja oziroma prišlek iz njega. Naselje Hočevje je danes v občini Grosuplje, nekdanje je bilo v kočevskem okraju. Poimenovanje Hočevje se po Krajevem leksikonu Slovenije povezuje s hojevimi gozdovi, samo naselje pa se nahaja v sosedstvu Kočevskega.⁶³

Hohnjec ('Xo:xnečka) – priimek je nastal prek vzdevka iz poimenovanja lastnosti osebe. *Hohnjavec* je tisti, kdor noslja; govori tako, da mu zrak uhaja skozi nosno votlino.⁶⁴

Hojnik ('Xo:jnička), hišno ime **Jaklč** – priimek izhaja iz domačega poimenovanja za belo jelko, *hojo*. Hojnik je bil torej tisti, ki je živel v bližini jelkovega gozda ali pa ga je za potrebe kmetovanja celo izkrčil. Hišno ime Jaklček izhaja iz pomanjševalnice osebnega imena *Jaka* < Jakob.

Hojnik ('Xo:jnička), hišno ime **Lipek** – isto. Hišno ime je pomanjševalnica osebnega imena *Filip*.

⁶² SSKJ, 1. knjiga (A-H), str. 777.

⁶³ http://www.dnevnik.si/tiskane_izdaje/dnevnik/274463, J. Keber. (4. 4. 2012)

⁶⁴ SSKJ, 1. knjiga (A-H), str. 815.

Hoəjnik ('Xɔ:jnička), hišno ime **Mehuəl** – isto. Hišno ime izhaja preko vzdevka iz občnega imena *meh*. Verjetno se nanaša na osebo, ki je mehe izdelovala, pripona *-ul* pa je slabšalna.

Holéšek (Xo'lɛ:šca) – priimek je morda nastal prek vzdevka za poimenovanje prebivalca s *holma* 'grič, hrib'⁶⁵.

Hoərvat ('Xɔ:rvačka) – priimek z različicami izhaja iz etnonima (tj. imena pripadnika naroda) *Hrvat* oziroma *Horvat*, *Hrovat* in je pri nas prvotno pomenil 'prišlek, priseljenec, begunec s Hrvaškega'.⁶⁶

Hoəstnik ('Xɔ:snička) – priimek izhaja iz vzdevka za narečno poimenovanje gozda, *hosta*. Hostnik je torej tisti, ki je živel tik ob gozdu, morda tudi v njem, ali pa je zaradi potreb kmetovanja gozd celo izkrčil. Metonimično bi se poimenovanje lahko nanašalo na družbeno neprilagojeno osebo, samotarja.

Hoəxhaj – neslovenski (albanski) priimek.

Hraəstnik (X'ra:snička) – priimek izvira iz naselbinskega imena *Hrast* ali *Hrastje* s pripono *-nik*. Prvotni pomen priimka *Hrastnik* je 'prebivalec Hrasta ali Hrastja'.⁶⁷

Huəmer ('Xu:merca) – priimek izhaja iz naselbinskih imen *Hum*, *Hom*. Tvorjen je s priponskim obrazilom *-er* in je prvotno pomenil 'prebivalec Huma, Homa ali prišlek iz njega'.⁶⁸

Husiənec (Xu'si:nka) – neslovenski priimek, ki se morda nanaša na *husite*, privržence Jana Husa, kasneje begunce iz Češke.

Ílić ('I:lička) – priimek je nastal iz rojstnega imena *Ilija*. Tvorjen je iz njegove skrajšane oblike *Il-* s priponskim obrazilom *-ić* in je prvotno pomenil 'sin Ila oziroma Ilije'. Priimek *Ilić* imajo večinoma priseljenci s hrvaškega ali srbskega govornega področja in njihovi potomci.⁶⁹

⁶⁵ France Bezljaj, Etimološki slovar slovenskega jezika, prva knjiga (A-J), str. 198.

⁶⁶ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Hočevnar. Dnevnik, 25. 3. 2005.

⁶⁷ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Podobnik. Dnevnik, 24. 7. 2009.

⁶⁸ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Podgoršek. Dnevnik, 31. 1. 2008.

Íršič ('I:ršička) – priimek je nastal iz naselbinskega imena *Irje*. Tvorjen s pripono *-ič* prvotno pomeni 'prebivalec Irja ali prišlek od tam'.⁷⁰

Iskrač (Isk'ra:čka) – priimek je nastal preko vzdevka iz pridevnika *isker* 'ki se živahno, lahkotno premika' in 'bister, prodoren'. Tvorjen je s priponskim obrazilom *-ač*, ki pomeni nosilca lastnosti, ki jih označuje pridevnik *isker*.⁷¹

Ivanuš (Iva'nu:šca) – priimek izvira iz imena *Ivan*.⁷²

Ívič ('I:vička) – priimek izhaja iz imena *Ivan*. Tvorjen je s pripono *-ič*; to prvotno pomeni 'sin Ivana'.⁷³

Jaeger (Ja:gerca) – priimek izhaja prek vzdevka iz poklicnega poimenovanja *jager* 'lovec', ki je izposojenka iz bavarsko-srednjevisokonemškega *jagaere* 'lovec' ali novotvorba iz glagola *jagati*.⁷⁴

Jačkop ('Ja:kopca), hišno ime **Pačjman** – priimek je fonetični zapisa imena *Jakob*. Jakob je svetopisemsko ime. Izhaja prek latinskega *Jacobus* in grškega *Ιακωβ* (*Jakōb*) iz hebrejskega *Jaakōb*, katerega pomen ni zanesljivo pojasnjen. Največkrat ga povezujejo z besedo *peta*, hebrejsko *Hákeb* v pomenu besede 'on drži za peto' ali 'on sledi za kom', ker se je Jakob rodil kot dvojček in se držal svojega brata *Ezava* za peto. Iz imena Jakob so se razvili priimki Jakac, Jakelj, Jaki, Jakil, Jaklič, Jaklin, Jakobčič, Jakobe, Jakobec, Jakomin, Jakopec, Jakopič, Jakopin, Jakoš, Jakšič, Kobe, Kobetič in drugi.⁷⁵ Hišno ime Pajman je nemškega izvora in morda izhaja iz besede *Pein* 'muka, mučenje', kar bi lahko kazalo na značajske lastnosti ali dejavnost imenovane osebe (mučitelj).

⁶⁹ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Ilić. Dnevnik, 12. 6. 2008.

⁷⁰ Marko Snoj, Etimološki slovar slovenskih zemljepisnih imen, str. 170.

⁷¹ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Iskra. Dnevnik, 11. 5. 2012.

⁷² Janez Keber, Leksikon imen, str. 245.

⁷³ Janez Keber, Leksikon imen, str. 245.

⁷⁴ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Jager. Dnevnik, 19. 2. 2010.

⁷⁵ <http://sl.wikipedia.org/wiki/Jakob>. (4. 4. 2012)

Jaəkš ('Ja:kšca) – priimek preko imena *Jaka* izvira iz imena *Jakob*.⁷⁶

Jaəlovec ('Ja:loka) – priimek izhaja iz vzdevka osebe, ki je imela nekaj opraviti z *jalovostjo*, nerodovitnostjo (zemlje, živine ali pa ni mogla imeti otrok).

Jaəmnikar ('Ja:mnikarka) – priimek Jamnikar z različico Jamniker izhaja iz naselbinskih imen *Jamnik*. Tvorjen je s priponskim obrazilom *-ar* in je prvotno pomenil 'prebivalec Jamnika ali prišlek iz njega'. Priimek Jamnik je lahko nastal iz vzdevka ali priimka *Jama*, v tem primeru je tvorjen s priponskim obrazilom *-nik*, ali pa iz naselbinskih imen *Jama*. V drugem primeru je tvorjen s priponskim obrazilom *-ik* prek pridevniškega **jamni* (prebivalec) in je prvotno pomenil 'prebivalec Jame ali prišlek iz nje'. Tudi priimek *Jama* je povezan z naselbinskimi imeni *Jama*.⁷⁷

Jamniəšek (Jam'ni:šca), hišno ime **Soətošek** - priimek Jamnišek izhaja iz naselbinskih imen *Jamna* ali *Jamnica*. Tvorjen je s priponskim obrazilom *-jak* iz pridevniškega **jamniški* (prebivalec) in je prvotno pomenil 'prebivalec Jamne, Jamnice ali prišlek iz nje'. Priimek Jamšek z različico Jamšček izhaja iz naselbinskih imen *Jama* tako kot priimka *Jamnik*, *Jamar*. Tvorjen je s priponskim obrazilom *-jak* iz pridevniškega **jamski* (prebivalec) in je prvotno pomenil 'prebivalec Jame ali prišlek iz nje'.⁷⁸ Hišno ime **Sotošek** izhaja iz občnega imena *sotočje*, nanaša pa se na posest, na kateri se stekata potoka in se kasneje izlivata v reko Hudinjo.

Jaənčič ('Ja:nčička) - priimek je lahko nastal iz rojstnega imena *Jan*, skrajšane oblike imena *Janez*. Tvorjen je s priponskim obrazilom *-čič* in je prvotno pomenil 'sin Jana'. Priimek Jančič pa je lahko nastal tudi iz imen ali priimkov *Janč* ali *Janec*, *Janc*. V tem primeru je bil tvorjen s priponskim obrazilom *-ič* in je prvotno pomenil 'sin Janča, Janca'.

Iz imen ali priimkov *Janč* in *Jan* sta s priponskima obraziloma *-ec* in *-ič* tvorjena priimka *Jančec* in *Janič* in sta imela enak pomen kot Jančič. Priimek Jančigaj je zloženska iz Janči, ki je

⁷⁶ Janez Keber, Leksikon imen, str. 251.

⁷⁷ http://www.dnevnik.si/tiskane_izdaje/dnevnik/271485, J. Keber. (4. 4. 2012)

⁷⁸ http://www.dnevnik.si/tiskane_izdaje/dnevnik/271485, J. Keber. (4. 4. 2012)

lahko tvorjenka na *-či* iz imena Jan, in iz *-gaj* (iz glagola gojiti). Priimki Janeš, Janež in Janežič so nastali iz imena Janež, ki je ob imenu Janž starejša oblika imena Janez. Iz imena Janž sta s priponskim obrazilom *-ič* tvorjena priimka Janžič, prek svojilnopridevniškega *Janžekov pa iz imena Janžek tudi priimek Janžekovič.⁷⁹

Janžekovič (Jan'žɛ:kovička) - glej Jančič.

Jaɐvornik ('Ja:voršca) - priimek lahko izhaja iz vzdevka ali priimka *Javor*. Tvorjen je s priponskim obrazilom *-nik*. Možna je tudi izpeljava iz naselbinskih imen *Javor* ali *Javorje*. V tem primeru je bil priimek Javornik tvorjen s priponskim obrazilom *-ik* iz pridevniške zveze *javorni (prebivalec) in je prvotno pomenil 'prebivalca Javorja, Javorij ali prišlek iz njih'.⁸⁰

Jaɐzbec ('Ja:zbečka) - priimek je nastal prek vzdevka *Jazbec* iz živalskega poimenovanja *jázbec*. Prvotni pomen vzdevka oziroma priimka Jazbec temelji na metaforičnem pomenu poimenovanja jazbec: slabšalno 'čudaški, samotarski moški'.⁸¹

Jeɐcl ('Jɛ:cloka) – priimek izhaja iz vzdevka za poimenovanje človeka z govorno hibo, jecljanjem.

Jeɥlen (Je'lɛ:nšca) – priimek izhaja prek vzdevka *Jelen* iz poimenovanja živali. Gre za metonimično poimenovanje osebe lastnosti, ki so podobne živalskim, npr. hitrosti, ali želje, da bi takšne lastnosti imela.

Jeɐkl ('Jɛ:kl"ca) – priimek bi lahko izhajal preko vzdevka iz občnega imena *jek* 'odmev'.⁸² Označuje prebivalce, ki stanujejo na ozemlju, kjer se zvoki odbijajo od bližnjih pobočij.

Jeloɐvšek (Je'lo:u≈šca) – priimek izhaja iz naselbinskega imena *Jelovo*, *Jelovica*, kar je izpeljano poimenovanja drevesa *jela* 'jelka'. Priimek Jelovšek torej prvotno pomeni 'prebivalec kraja Jelovo, Jelovica ali prišlek od tam'.⁸³

⁷⁹http://www.dnevnik.si/tiskane_izdaje/dnevnik/1042298047, J. Keber, 11. 9. 2009. (4. 4. 2012)

⁸⁰ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Javornik. Dnevnik, 5. 10. 2007.

⁸¹ http://www.dnevnik.si/tiskane_izdaje/dnevnik/257242, J. Keber, 13. 7. 2007. (4. 4. 2012)

⁸² SSKJ, 2. knjiga (I-Na), str. 219.

Jeəneš ('Je:nešca) – priimek je verjetno nastal iz katere od variant osebnega imena *Janez* (*Janež*, *Janek*).⁸⁴

Jeraəm (Je'ra:mšca) – priimek je tvorjen iz imenske podstave *Jer-*, ki je nastala iz imena *Jera* ali po krajšanju iz imena *Jeronim*, s priponskim obrazilom *-am*.⁸⁵

Jerebiəc (Jere'bi:čoka) – priimek izhaja iz priimka ali vzdevka *Jereb*, ta pa iz poimenovanja ptice *jereb*. Priimek Jerebic je tvorjen s priponskim obrazilom *-ic* in je prvotno pomenil 'sin očeta z imenom Jereb'.⁸⁶

Joəšt ('Jo:štoka) – priimek je nastal iz imena *Jošt*, vendar je zelo redek.⁸⁷

Juəlarić ('Ju:larička) – hrvaški ali srbski priimek, izvira pa verjetno preko imena *Julij* iz imena *Julijan* v pomenu 'sin Julija'.⁸⁸

Juərak ('Ju:račka) – priimek je nastal iz osebnega imena *Jurij*.⁸⁹

Jurčaək (Jur'ča:kca) – glej Jurak.

Juəren ('Ju:renca) – glej Jurak.

Juərjec ('Ju:rječka) – glej Jurak.

Juərkovič ('Ju:rkovička) – glej Jurak.

Juərša ('Ju:ršca) – glej Jurak.

⁸³ Marko Snoj, Etimološki slovar slovenskih zemljepisnih imen, str. 176.

⁸⁴ Janez Keber, Leksikon imen, str. 254.

⁸⁵ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Jerič. Dnevnik, 19. 2. 2008.

⁸⁶ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Jereb. Dnevnik, 17. 3. 2006.

⁸⁷ http://bibaleze.si/clanek/ime_tedna/jost.html (4. 4. 2012)

⁸⁸ Janez Keber, Leksikon imen, str. 270.

⁸⁹ Janez Keber, Leksikon imen, str. 272.

Kadiġnik (Ka'di:lnička) – priimek je nastal prek vzdevka iz besede *kadilnik* 'priprava za dimljenje čebel'.⁹⁰ Verjetno označuje človeka, ki se je ukvarjal z izdelovanjem kadilnikov.

Kaġjba ('Ka:jbšca) – priimek je nastal prek vzdevka iz občne besede *kajba*, ki pomeni 'kletka, gajba; majhna, preprosta hiša'. Označuje osebo, ki je živel v revnem bivališču.⁹¹

Kaġjna ('Ka:jtnarca) – priimek je verjetno nastal iz osebnega imena *Kajetan* z olajšanim izgovorom.⁹²

Kalaen (Ka'la:ŋka) - priimek izhaja iz prebivalstvenega imena *Kalan* 'prebivalec Kala'. Prav tako iz prebivalstvenega imena *Kalar* 'prebivalec Kala' izhaja sorodni priimek *Kalar*. Prvotni pomen obeh priimkov je bil torej 'prebivalec Kala ali prišlek s Kala'. Krajevnih, gorskih, ledinskih in zaselških imen *Kal* je v Sloveniji veliko (po Atlasu Slovenije 36). Po Atlasu Slovenije obstajata tudi dva zaselka *Kalar*. Naselbinska in druga imena *Kal*, *Kalce*, *Kališe*, *Kalše* izhajajo iz besede *kāl* 'mlaka; razmočen, močviren kraj'. Iz naselbinskih imen *Kal* neposredno ali posredno ter iz naselbinskih imen *Kalce*, *Kališe*, *Kalše* izhajajo še priimki *Kalc*, *Kalčič*, *Kališnik*, *Kalšek*, *Kalšnik*, *Kaučič*, *Kavc*, *Kavčič*, *Kavšek*.⁹³

Kaġlšek ('Ka:lšca) - glej *Kalan*.

Kaseənik (Ka'se:snīčka) – priimek je verjetno nastal iz naselbinskega imena *Koseze*, *Kasaze*. Tvorjen s priponskim obrazilom *-nik* prvotno pomeni 'prebivalec Kosez, Kasaz'.⁹⁴

Kaəučič ('Ka:učička) – priimek je pisna različica priimka *Kavčič*. Ta izhaja iz vzdevka ali priimka *Kavc*. Tvorjen je s priponskim obrazilom *-ič* in je prvotno pomenil 'sin Kavca'. Gre za pogovorno oznako poklicnega poimenovanja *tkalec*. Težek soglasniški sklop *tk-* na začetku

⁹⁰ SSKJ, 2. knjiga (I-Na), str. 253.

⁹¹ SSKJ, 2. knjiga (I-Na), str. 256.

⁹² Janez Keber, Leksikon imen, str. 275.

⁹³ http://www.dnevnik.si/tiskane_izdaje/dnevnik/1042204626, J. Keber, 5. 9. 2008. (4. 4. 2012)

⁹⁴ Marko Snoj, Etimološki slovar slovenskih zemljepisnih imen, str. 202.

besede se je poenostavil v k-, izgovorno pa se je spreminjalo tudi priponsko obrazilo: *-lec* se je okrajšal v *-lc*, ki se je že zgodaj izgovarjal z dvoustničnim u in se zapisoval z v ali u.⁹⁵

Kiæker ('Ki:kerca) - priimek verjetno izhaja preko vzdevka iz nemške besede *Kieker* 'muha' in fraze *auf dem Kieker haben* 'imeti koga na muhi'.⁹⁶

Klaejnšek (K'la:jnšca), hišno ime **Dreæmelj** – priimek izhaja iz naselbinskih imen *Klanec*, *Klanc*, *Klance*. Tvorjen je s priponskim obrazilom *-jak* iz *klan(j)ški (prebivalec) in je prvotno pomenil 'prebivalec Klanca ali prišlek iz njega'.⁹⁷ Hišno ime Dremelj se nanaša na lastnost poimenovane osebe, *dremavost* 'stanje med budnostjo in spanjem' in 'biti prisoten, a nedejaven'.⁹⁸

Klaenčnik (K'la:nčn''ca) – priimek je tvorjen iz naselbinskega imena *Klanec* ali *Klanc* s priponskim obrazilom *-ik* prek pridevniškega *klanški (prebivalec) in je prvotno pomenil 'prebivalec Klanca ali prišlek iz njega'.⁹⁹

Klaenjšek (K'la:jnšca) – glej Klajnšek.

Kliænc (K'li:nšca), hišno ime **Buædl''c** – priimek izhaja prek ledinskega imena *Klin* s prvotnim pomenom 'trikotna parcela v obliki klina' iz občnoimenskega *klin*.¹⁰⁰ V ekspresivni rabi je pogosta oblika *klinec*, pog. *klinc*.¹⁰¹ Priimek Klinc bi torej prvotno pomenil nekoga, ki domuje na Klinu. Beseda pa se uporablja tudi kot slabšalnica za nekoga, ki se ne drži pravil, dogovorov, in bi lahko kazala na osebne lastnosti nosilca. Hišno ime Budlc izhaja iz oblike osebnega imena Budimir, *Budja*.

Klokočævnik (Kloko'čo:uænca) – priimek verjetno izhaja prek vzdevka za nekoga, ki je domoval na področju, kjer je klokotala voda. Gre za enega redkih onomatopejskih priimkov.

Kmeæcl (K'mæ:cloka) – priimek verjetno izvira iz občnoimenskega poimenovanja *kmet*.

⁹⁵ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Kaučič. Dnevnik, 27. 3. 2008.

⁹⁶ Doris Debenjak, Veliki nemško-slovenski slovar, str. 588.

⁹⁷ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Klančar. Dnevnik, 27. 1. 2012.

⁹⁸ SSKJ, I. knjiga (A-H), str. 492.

⁹⁹ SSKJ, I. knjiga (A-H), str. 492.

¹⁰⁰ Marko Snoj, Etimološki slovar slovenskih zemljepisnih imen, str. 190.

¹⁰¹ SSKJ, 2. knjiga (I-Na), str. 338.

Knaɤfelc (K'na:fl''čka) – priimek verjetno izvira preko vzdevka iz nižje pogovorne besede *knap* 'rudar', ta pa iz nemške besede *Knappe* 'rudar'.¹⁰²

Kneɤz (K'nɛ:zoka) – priimki, kot so Car, Knez in Kralj, ne poimenujejo ljudi plemiškega izvora, ampak kažejo na posameznike, ki so služili kralju, knezu ... Ko so se po dolgem služenju vrnili domov (ali pa tudi ne) in za svojega poveljnika darovali roko, nogo, oko, so jih ljudje začeli klicati po nazivih vojskovodij.¹⁰³

Kocijaɤnčič (Koc'ja:nčička) – je pisna različica priimka Kocjančič. Nastal je iz imena ali priimka *Kocjan* oziroma *Kocijan*. Tvorjen je s priponskim obrazilom *-čič* in je prvotno pomenil 'sin Kocjana ali Kocijana'. Iz imen Kocijan, Kocjan sta s priponskima obraziloma *-c*, *-ec* tvorjena tudi sorodna priimka Kocjanc, Kocjanec. Priimek Kocjančič je možno s priponskim obrazilom *-ič* izpeljati tudi iz priimka Kocjanc. V tem primeru bi bil njegov prvotni pomen 'sin Kocjanca'. Rojstno ime Kocjan tako kot različice Kancijan, Kancjan, Kocijan izhaja iz latinskega imena Cantianus. Pomen tega imena ni zanesljivo ugotovljen. Nekateri ga s pridržkom povezujejo z latinskim *cantio*, v rodilniku *cantionis*, v pomenu 'petje, pesem; čarodejne besede'. Imeni Kocjan in Kocijan se danes skoraj ne uporabljata več. Iz imena Kocjan je nastal tudi priimek Kocjan, iz imena Kocijan pa priimek Kocijan. Ime Kocijan oziroma Kocjan je tudi v naselbinskih imenih Škocjan in Škocijan.¹⁰⁴

Koɤcman ('Kɔ:cmanka) – priimek verjetno izhaja preko vzdevka iz pridevnika *kocast* 'pokrit, obdan z neurejeno razvrščenimi (dolgimi) dlakami, lasmi'¹⁰⁵ in označuje dolgolaso, neurejeno osebo.

Koɤdić ('Kɔ:dička) – hrvaški ali srbski priimek, priseljenci.

¹⁰² Doris Debenjak, Veliki nemško-slovenski slovar, str. 604.

¹⁰³

<http://www.mladina.si/93287/izvori-priimkov/>, P. Merku. (6. 4. 2012)

¹⁰⁴ http://www.dnevnik.si/tiskane_izdaje/dnevnik/217997, J. Keber, 15. 12. 2006. (4. 4. 2012)

¹⁰⁵ SSKJ, II. knjiga (I-Na), str. 355.

Koədrīč ('Kɔ:drička) – priimek je nastal iz vzdevka ali priimka *Koder*. Tvorjen je s priponskim obrazilom *-ič* in je prvotno pomenil 'sin Kodra'. Priimek Koder je nastal prek vzdevka iz besede koder (zvit, zavit šop las ali dolge dlake). Z vzdevkom Koder so nekdanj verjetno označevali človeka s kodrastimi lasmi ali kodrolasca.¹⁰⁶

Kohneə (Kox'nɛ:tka) – priimek verjetno izhaja preko vzdevka iz nemškega poklicnega poimenovanja *Koch* 'kuhar'.¹⁰⁷ Tvorjen z manjšalno pripono *-ne* prvotno pomeni 'sin Koha'. Zapis je fonetičen.

Kokoət (Ko'kɔ:tka) – priimek je preko vzdevka nastal iz poimenovanja za žival. Kokot je sopomenski izraz za petelina, vendar ne v naših krajih, kar kaže na priseljence. Prvotno bi lahko pomenil nekoga, ki lepo poje ali zgodaj vstaja.

Kolaər (Ko'la:rka) - priimek je nastal prek vzdevka iz poklicnega poimenovanja kolár v pomenu 'kdor se poklicno ukvarja z izdelovanjem, popravljanjem lesenih delov vozov'. Izraz kolár je tvorjenka na *-ar* za delujoče osebe iz starinskega *kóla* 'voz', ki je skupno poimenovanje iz besede *kolo*, ker ima voz štiri kolesa (prim. še novejši izraz štirikolesnik za 'avtomobil'). Priimek Kolar s sorodnimi priimki Kolarec, Kolarek in Kolarik 'sin Kolarja' je dokaz, da je bil poklic kolar nekdanj, to je v času nastajanja priimkov, zelo znan in spoštovan.¹⁰⁸

Kopiətar (Ko'pi:tarca) - priimek verjetno izhaja preko vzdevka iz poimenovanja poklica *kopitar* 'izdelovalec čevljarskih kopit'.¹⁰⁹

Koərošak ('Kɔ:rošačka) – različica priimka Korošec.

Koroəšec (Ko'rɔ:ščoka), hišno ime **Čəpl** - prišlek iz druge slovenske pokrajine (Koroška).¹¹⁰ Hišno ime verjetno izvira iz besede *čəšplja* 'sadno drevo ali njegov modri, koščičasti sad; sliva'.¹¹¹

¹⁰⁶ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Koder. Dnevnik, 16. 2. 2007.

¹⁰⁷ Doris Debenjak, Veliki nemško-slovenski slovar, str. 609.

¹⁰⁸ http://www.dnevnik.si/tiskane_izdaje/dnevnik/225232, J. Keber, 26. 1. 2007. (4. 4. 2012)

¹⁰⁹ SSKJ, II. knjiga (I-Na), str. 429.

Κοῶς ('Kɔ:soka) - priimek izhaja iz imena ptiča kos. Na Dolenjskem ptiča imenujejo *kus* in od tod so izpeljani priimki Kus, Kusel, Kuselj, Kusič, Kussel in podobni. Priimek Kos bi lahko izhajal tudi iz položaja kmetije na hribu, imenovanem *kosje* ali tudi *kozje*.¹¹²

Κοῶακ (Ko'sa:čka) – priimek verjetno izhaja iz ledinskega in krajevnega imena Koš iz občnoimenskega *koš* 'mlado drevje, zlasti smrečje ali bukovje'.¹¹³ Priimek Košak torej predstavlja prebivalca področja, kjer je bilo obilo mladega drevja, ali prišleka od tam.

Κοῶεῖνα (Koš'e:ni:ŋka) – priimek izhaja prek vzdevka iz občnoimenskega izraza *košenina* 'travnik, navadno v hribovitem, gorskem svetu, ki se kosi enkrat na leto'. Predstavlja prebivalca, ki je takšen travnik imel ali si je na njem uredil bivališče.

Κοῶιρ (Ko'si:rka) – priimek se prek vzdevka *Koš izvorno povezuje z besedo koš. Tvorjen je s priponskim obrazilom *-ir*, ki lahko pomeni, da je imel prvotni nosilec vzdevka nekaj opraviti s koši, tj. podobno kot košar 'izdelovalec košev' ali 'prodajalec košev, krošnjar', tudi 'berač'.¹¹⁴

Κοῶστομαῖ ('Kɔ:štomaɣka) – glej Košak.

Κοῶαῖ (Ko'va:čoka), hišno ime **Βυῶδλ'c** – priimek izhaja preko vzdevka iz poklicnega poimenovanja osebe. Nosi spomin na to, da je bilo delo kovača nekoč zelo potrebno in cenjeno. Hišno ime Budlc izhaja iz oblike osebnega imena Budimir, *Budja*.

Κοῶαῖ (Ko'va:čoka), hišno ime **ῒμοῶν** – isto. Hišno ime izhaja iz osebnega imena *Simon*.

Κοῶαῖῖ (Ko'va:čička) – sin Kovača.

Κοῶεῖ (Kou≈'čę:tka) – sin Kovača.

¹¹⁰ http://www.dnevnik.si/tiskane_izdaje/dnevnik/1042232089, J. Keber, 24. 12. 2008. (4. 4. 2012)

¹¹¹ SSKJ, I. knjiga (A-H), str. 291.

¹¹² [http://sl.wikipedia.org/wiki/Kos_\(priimek\)](http://sl.wikipedia.org/wiki/Kos_(priimek)). (3. 4. 2012)

¹¹³ Marko Snoj, Etimološki slovar slovenskih zemljepisnih imen, str. 203.

¹¹⁴ Janez Keber, Iz zaklednice priimkov: priimek Košir. Dnevnik, 30. 9. 2005.

Kozamuərník (Koza'mu:rn"ca) – priimek je zanimiva zloženka besed *koza* in *mur(en)*.

Posamostaljeni pridevnik *mur*, *muri* je pogosto ime temnih živali in izvira iz pslovan.

pridevnika **murь* 'temen'.¹¹⁵ Priimek Kozamurnik bi tako dobesedno pomenil lastnika temnih koz.

Koəzmus ('Kɔ:zmusca) – priimek je tvorjen iz imena Kozma. Izhaja iz grškega imena

Κοσμάς, *Kosmás*, ki ga povezujejo z grško besedo *kósmos*, ki pomeni 'usmeritev, vesolje, hvala, slava'. Iz imena Kozma so nastali priimki Kozma, Kozman, Kozmos, Kozmas,

Kozmos, Kozmus, Kuzma, Kuzman, Kuzmić, Küzmić, Kuzmin, Kuzmanić in Kuzmanović.¹¹⁶

Kožeəl (Ko'žɛ:lka), hišno ime **Miklaəvž** - priimek Koželj z različicami Kožel, Kuželj in

Kužel je nastal prek vzdevka iz tkalskega poimenovanja *kožélj* v pomenih 'rogovilicam podoben del kolovrata, na katerega se natakne kodelja; gred, ki vrti zgornji mlinski kamen; mlinska gred; vodilo v spodnjem mlinskem kamnu'.¹¹⁷ Hišno ime je nastalo iz osebnega imena Miklavž.

Koļžuh (Ko'žu:xoka), hišno ime **Psaən** – priimek verjetno preko vzdevka izvira iz

poimenovanja poklicne dejavnosti osebe, ki je strojila kože in iz njih delala kožuhe. S kožuhi pa je delno povezano tudi hišno ime; Psan je bil verjetno tisti, ki je redil pse.

Koļžuh (Ko'žu:xoka), hišno ime **Deəner** – isto. Hišno ime morda izvira iz nemške besede

Däne 'Danec' in označuje prišleka z Danske.

Kraəjšek (K'ra:jšca) - priimek je nastal iz naselbinskih imen Kraj, Kraje. Tvorjen je prek svojilnopridevniškega **krajski* (prebivalec) z obrazilom *-jak* in je prvotno pomenil 'prebivalec Kraja, Kraj ali prišlek od tam'.¹¹⁸

¹¹⁵ Marko Snoj, Etimološki slovar slovenskih zemljepisnih imen, str. 275.

¹¹⁶ <http://sl.wikipedia.org/wiki/Kozma>. (4. 4. 2012)

¹¹⁷ <http://www.dnevnik.si/novice/neverjetno/298979>, J. Keber, 14. 2. 2008. (5. 4. 2012)

¹¹⁸ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Zakrajšek. Dnevnik, 13. 6. 2008.

Kraəl̥j (K'ra:loka) – glej Knez.

Kraəmar (K'ra:marca) – priimek je nastal prek slabšalnega vzdevka *kramar* v pomenu 'trgovec s cenenim, običajno drobnim blagom' in 'ozkosrčno pridobitniški, malenkosten človek'. Beseda krama je izposojenka iz nemščine in pomeni 'robo, kramo, šaro'.¹¹⁹

Kraəmer (K'ra:merca) – glej Kramar.

Kraəner (K'ra:nerca) – izhaja iz imena *Kranjec* 'prebivalec Kranjske' in ima različice Krajnc, Kranjc ter Kranc. Tako so poimenovali zlasti prišleke iz te osrednje slovenske dežele. Priimki Krainer, Krajnar, Kraner so nastali iz nemške različice imena Kranjec, tj. Kreiner, ki je tvorjenka na *-er* iz nemškega *Krain* 'Kranjska'. Obravnavane priimke je mogoče razlagati tudi iz krajevnega imena *Kranj*. To bi lahko rekli zlasti za priimke Krainer, Krajnar, Krajnčan, Krančan, Kraner. Imena Kranjčan, Krajnčan, Krančan se še danes uporabljajo za poimenovanje prebivalcev Kranja. Našteti sorodni priimki pa so lahko tvorjeni tako iz krajevnega imena *Kranj* kot iz imen ali priimkov Krajnc, Kranjc, Kranjec, Kranc. V vsakem primeru gre za imensko podstavo *Kranj-* z različicama *Krajn-*, *Kran-*, ki so jim bila v priimkovnem procesu dodana priponska obrazila *-ar*, *-c*, *-čan*, *-čec*, *-čič*, *-ec*, *-er*, *-ič*, *-šak*, *-šek*.¹²⁰

Kraən̥jɕ (K'ra:nčoka) - glej Kraner.

Kreəgar (K're:garca) – priimek verjetno preko vzdevka izvira iz poimenovanja lastnosti osebe. Ta se je rada kregala, prepirala.

Kreəmpuš (K're:mpušca) – priimek je nastal prek vzdevka za poimenovanje železnega klina, *krampež*.¹²¹

¹¹⁹ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Kramberger. Dnevnik, 15. 6. 2007.

¹²⁰ http://www.dnevnik.si/tiskane_izdaje/dnevnik/1042232089, J. Keber, 24. 12. 2008. (4. 4. 2012)

¹²¹ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Krapež. Dnevnik, 25. 3. 2011.

Kreəsnik (K'rɛ:snička) – priimek izvira iz naselbinskega imena *Kresnik*. To je izpeljano iz sloven. *kres* < **krěsъ*, 'poletni sončni obrat' in 'obredni ogenj, ki ga kurijo na začetku poletja'.¹²² Ime morda označuje prebivalca kraja, kjer so se opravljali ti poganski obredi, ali prišleka od tam.

Kroəflič (K'rɔ:flička) – priimek je lahko nastal preko vzdevka iz poimenovanja zunanjih lastnosti neke osebe: ta je imela golšo, pogovorno *krof*. Tvorjen s priponskim obrazilom *-ič* prvotno pomeni 'sin Krofa (osebe z golšo)'.

Kruəlec (K'ru:lčka) – priimek je nastal preko vzdevka za poimenovanje osebe s telesno hibo. Ta je bila *kruljava* 'šepasta'.

Kruəšič (K'ru:šička), hišno ime **Juəřč** - priimek izhaja iz splošnoslovenske besede *kruh*, prepoznamo pa jo še v priimkih Kruh, Kruhar, Krušec, Krušnik kot tudi v zloženem priimku Pojškruh.¹²³ Hišno ime izhaja iz osebnega imena Jurij.

Kuəder ('Ku:derca) – glej Kodrič.

Kuəhar ('Ku:xarca) – priimek je nastal prek vzdevka za poklicno poimenovanje *kuhar* in tako spada med številne priimke iz poimenovanj poklicev in funkcij.¹²⁴

Kuənc ('Ku:nčka) – priimek je nastal preko vzdevka iz poimenovanja živali. *Kunec* je vrsta glodalca, udomačeni sorodnik zajca. Nenaglašeni samoglasnik se je izgubil.

Kuənst ('Ku:nšca) – priimek je nastal preko vzdevka iz nemškega poimenovanja umetniških lastnosti posameznika. Nemška beseda *Kunst* pomeni 'umetnost'.¹²⁵

Kuəšer ('Ku:šerca) – priimek je lahko nastal prek vzdevka iz živalskega poimenovanja *kuščar* v pomenih 'plazilec s štirimi kratkimi nogami in dolgim repom', narečno 'zelenec'. Oblika

¹²² Marko Snoj, Etimološki slovar slovenskih zemljepisnih imen, str. 213.

¹²³ http://www.dnevnik.si/tiskane_izdaje/dnevnik/302228, J. Keber, 29. 2. 2008. (4. 4. 2012)

¹²⁴ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Kuhar. Dnevnik, 16. 12. 2005.

¹²⁵ Doris Debenjak, Veliki nemško-slovenski slovar, str. 647.

Kušar z (različico Kušer) je prevladala v primerjavi z izhodiščnim Kuščar po v slovenščini pogostem glasovnem pojavu poenostavljanja soglasniške skupine -šč- v -š-.¹²⁶

Kuštriən (Kušt'ri:ŋka) – priimek je nastal preko vzdevka iz poimenovanja zunanjih lastnosti posameznika. *Kušter* je ekspresivni izraz za 'koder', lahko pa pomeni tudi razmršenost ali neurejenost (pričeske).¹²⁷ Nosilec takega imena je imel torej skodrane, neubogljive lase.

Kveəder (K'və:derca) – priimek se nanaša na lastnost posameznika, nastal pa je preko vzdevka za poimenovanje vrste obutve. *Kveder* je 'grob, težek čevelj, pri katerem je podplat prišit na oglavje tako, da so šivi vidni'.¹²⁸ Oseba s takšno oznako je morala biti groba ali pa vedno obuta v »kvedre«.

Laəmpret ('La:mprečka) – priimek je nastal iz rojstnega imena *Lampret*, različice imen *Lambert*, *Lamprecht*. Ta so nemškega izvora in izhajajo iz nemških imen Lambert, Lambrecht, ki so zložena iz starovisokonemških besed *lant* 'dežela' in *beraht* 'bleščeč, slaven'.¹²⁹

Lamuət (La'mu:toka) – priimek mogoče izvira preko vzdevka iz nemške besede *Lamm*¹³⁰ 'jagnje, ovčka'. Lahko bi pomenil človeka, ki je gojil ovce ali pa jim je bil podoben zaradi svoje krotkosti.

Lavriənc (Lav'ri:nčoka) - priimek je tvorjen iz priimka Lavrin s priponskima obraziloma -c in variantno -ec (Lavrinec). Priimek je nastal iz imenske podstave *Lavr-*, ki je nastala po krajšanju iz imena *Lavrencij*. Tvorjen s priponskim obrazilom -ič (Lavrič) je prvotno pomenil 'sin Lavra, Lavrencija'. Iz iste imenske podstave so s priponskimi obrazili -ač, -e, -etič, -ih, -iha, -in, -iša, -ov tvorjeni sorodni priimki Lavrač, Lavre, Lavretič, Lavrih, Lavriha, Lavrin, Lavriša, Lavrov. Sodeč po zapisih v starih listinah so priimek Lavrič in sorodni priimki na slovenskem ozemlju obstajali že v 15. stoletju.

Ime Lavrencij je nastalo iz latinskega imena Laurentius. To razlagajo kot 'izhajajoč iz mesta Lauretum pri Rimu'. Drugi menijo, da je Laurentius izpeljanka iz imena Laurus. Ime Laurus

¹²⁶ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Kušar. Dnevnik, 10. 6. 2011.

¹²⁷ SSKJ, II. knjiga, str. 535.

¹²⁸ SSKJ, II. knjiga, str. 541.

¹²⁹ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Lampret. Dnevnik, 12. 11. 2010.

¹³⁰ Doris Debenjak, Veliki nemško-slovenski slovar, str. 658.

povezujejo z latinskim *laurus* v pomenu 'lovor, lovorova vejica'. Skrajšana oblika imena Lavrencij je Lavrenc. Ta kot ime ni več v rabi, najdemo pa ga še v starih listinah. Iz njega sta s priponskima obraziloma *-ič* in *-čak* tvorjena priimka Lavrenčič in Lavrenčak s prvotnim pomenom 'sin Lavrenca'. Zdaj uveljavljena slovenska oblika za latinsko Laurentius pa je Lovrenc, skrajšano Lovro. Iz obeh imen, od katerih je Lovro v zadnjem desetletju precej v modi, je nastala cela vrsta priimkov, npr. Lovrec, Lovrečič, Lovrenčič, Lovrenko in Lovrič, Lovrin. Skupaj z drugimi različicami pa sta bili posredno ali neposredno udeleženi pri tvorbi naselbinskih imen, kot so Lavrica, Lavrovec, Lovranovo, Lovrenc na Dravskem polju, Lovrenc na Pohorju, Šentlovrenc, Šlovrenc.¹³¹

Le̋ber ('Lɛ:broka) - priimek je možno prek vzdevka povezovati z izrazom *lébar* v pomenu 'požrešnež'. Izraz lebar najdemo pri znamenitem pridigarju Svetokriškem in ga prav tam potrjujeta še pridevnik *lébarski* v pomenu 'požrešen' in izhodiščni glagol *lébati* v pomenu 'gostiti se, mastiti se, preobilno jesti in piti, veseljačiti'. Prav tako obstaja še narečno goriško *liebat* 'gostiti se, mastiti se'. Glagol lebat izhaja iz starovisokonemškega *lēben* 'živeti; razgrajaško se obnašati'.

Različico Leber, a tudi Lebar je možno povezovati še z nemškim priimkom Leber, ki je zapisan leta 1350 kot Leber in Lewer. Razlagajo ga s srednjevisokonemškim *lëwer* 'grič', srednjedolnjenemškim *lewer* 'grič, nasip, zlasti kot mejna oznaka'. Morebiti je treba izhajati tudi iz srednjevisokonemškega *leber* 'jetra', ki je bil tudi vzdevek za mesarja.

Za več kot polovico priimkov Lebar v pomurski in podravski regiji je možno prek vzdevka izhajati še iz poklicnega poimenovanja *hlébar* 'trgovca s kruhom, pekar'. Tako namreč razlagajo sosednji hrvaško-medžimurski priimek Lebar. Prekmursko in medžimursko narečje sta znana po izpadu začetnega *h-* v poimenovanju hlebar : lebar. Slovensko narečno *hléb* v pomenu 'hlebec' in 'kruh, posebno beli kruh' je bilo uporabljeno tudi kot podstava za priimke Hlebanja, Hlebce, Hlebčar, Hlebec, Hlebš.¹³²

¹³¹ http://www.dnevnik.si/tiskane_izdaje/dnevnik/227692, J. Keber, 9. 2. 2007. (4. 4. 2012)

¹³² http://www.dnevnik.si/tiskane_izdaje/dnevnik/302228, J. Keber, 29. 2. 2008. (4. 4. 2012)

Lediñek (Le'di:nečka) – priimek izvira iz zemljepisnega imena *Ledina*, *Ledine*, ta pa iz občnoimenskega pojma *ledine* v pomenu 'neobdelana zemlja, s travo porasel svet'.¹³³ Priimek Ledinek je prvotno pomenil 'prebivalec Ledine, Ledin'.

Leəsjak ('Lɛ:sjačka) – priimek Lesjak z različico Lisjak sta nastala iz vzdevka za poimenovanje znane gozdne živali iz družine psov, *lisjak*. Motivacija za nastanek priimka izhaja iz metaforičnih pomenov poimenovanj lisjak 'zvit, prebrisan človek'. Glas -e- je nastal iz -i- v nenaglašenem položaju, pozneje pa je naglas lahko prešel na prvi zlog. Zato je povezava z izhodiščnim pomenom lisica nekoliko zabrisana ali ni v skladu s knjižno normo; to pri priimkih ni tako redek pojav.¹³⁴

Leəšnik ('Lɛ:šnička) – priimek izhaja iz ploda *lešnik* oziroma iz tega nastalega naselbinskega imena *Leše*. Tvorjen je s priponskim obrazilom -nik in prvotno pomeni 'prebivalec Leš ali prišlek od tam'.¹³⁵

Liəpej ('Li:pejca) – priimek je nastal iz imena *Filip*. Po apostolu Filipu so nastali še priimki Filipčič, Filipovec, Lipše, Lipovec in Pipan.¹³⁶

Liəpnik ('Li:pnička) - priimek izhaja iz naselbinskega imena *Lipa*, *Lipe*. Tvorjen je s priponskim obrazilom -nik iz pridevniške zveze *lipni (*prebivalec*) in je prvotno pomenil 'prebivalec Lipe, Lip ali prišlek od tam'.¹³⁷

Loəñčarič ('Lɔ:nčarička) - priimek je nastal s priponskim obrazilom -ič iz priimka *Lončar*, ta pa izhaja prek vzdevka iz poklicnega poimenovanja lončár 'izdelovalec glinaste posode'. Njegov prvotni pomen je bil 'sin Lončarja'.¹³⁸

Loərger ('Lɔ:rgerca) – priimek verjetno izhaja iz nemškega osebnega imena *Lorenz*. Ta izvira iz lat. imena *Lauretium* in ima osnovo v latinski besedi *laurus* 'lovorova vejica'. Nemška osnova imena je tako verjetno *Lorbeer*¹³⁹ 'lovor'.

¹³³ Marko Snoj, Etimološki slovar slovenskih zemljepisnih imen, str. 229.

¹³⁴ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Lesjak. Dnevnik, 7. 4. 2006.

¹³⁵ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Leskovec. Dnevnik, 2. 6. 2005.

¹³⁶ <http://www.mladi.si/93287/izvori-priimkov/>, P. Merku, 23. 5. 2004. (4. 4. 2012)

¹³⁷ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Lipovšek. Dnevnik, 29. 1. 2010.

¹³⁸ http://www.dnevnik.si/tiskane_izdaje/dnevnik/321500, J. Keber, 23. 5. 2008. (4. 4. 2012)

Luəbej ('Lu:bejca) – priimek je nastal iz osebnega imena *Ljubo* in je zapisan fonetično (brez zvočnika j).

Luəzim – neslovenski (albanski) priimek.

Maəček ('Ma:čkoka) – priimek je nastal preko vzdevka iz živalskega poimenovanja. Oseba s takim priimkom je bila verjetno gibčna, tiha, iznajdljiva.

Maəgić ('Ma:gička) – hrvaški ali srbski priimek; mogoče izhaja iz vzdevka ali imena *Mag*, zdravilec, tvorjen s pripono *-ić* pa pomeni 'sin Maga'.

Maəjcen ('Ma:jcnoka) – priimek je nastal prek vzdevka ali imena *Majcen* iz pridevnika *majcen* v pomenu 'zelo majhen'. Tako so prvotno poimenovali zelo majhnega človeka.¹⁴⁰

Maəjer ('Ma:jerca) – gre za slovenski zapis nemškega vzdevka *Meier* v pomenu 'upravitelj, nižji oskrbnik, zlasti graščinski', pa tudi 'najemni delavec na (gozdnem) posestvu'.¹⁴¹

Maəjhenič ('Ma:iəxenička) – priimek je tvorjen s priponskim obrazilom *-ič* iz vzdevka ali priimka *Majhen* s prvotnim pomenom 'sin Majhena'.¹⁴²

Maərn ('Ma:rnoka) – priimek je nastal iz imena ali priimka *Marin*. Po samoglasniški redukciji se izgovarja (in zapiše) kot *Marn*.¹⁴³

Maəstnak ('Ma:snačka), hišno ime **Štekoəvnik** – priimek je možno prek vzdevka povezovati z občno besedo *mastnják* 'umazan, z maščobo popacan moški; stiskalec olja'. Ta je tvorjena s priponskim obrazilom *-jak* iz pridevnika *masten* in je prvotno pomenila 'kdor ima kaj opraviti z mastjo ali mastnimi stvarmi, snovmi'.¹⁴⁴ Hišno ime morda izvira iz nemške besede *Stek*¹⁴⁵ '(mornarski) vozle' in bi lahko predstavljajo poklicno dejavnost osebe; gre za nekoga, ki zna vozlati, dela vozle.

¹³⁹ Doris Debenjak, Veliki nemško-slovenski slovar, str. 696.

¹⁴⁰ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Majcen. Dnevnik, 3. 2. 2006.

¹⁴¹ SSKJ, 2. Knjiga (od I do Na), str. 669.

¹⁴² Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Majcen. Dnevnik, 3. 2. 2006.

¹⁴³ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Marinič. Dnevnik, 13. 2. 2009.

¹⁴⁴ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Mastnak. Dnevnik, 15. 4. 2011.

¹⁴⁵ Doris Debenjak, Veliki nemško-slovenski slovar, str. 1061.

Maetoša ('Ma:tošca) – priimek je verjetno nastal iz oblike osebnega imena Matej ali Matevž, *Mato*.¹⁴⁶ Priponsko obrazilo *-ša* kaže na večalni ali slabšalni pomen besede.

Medved (Med'vɛ:dka) – priimek je nastal iz imena ali vzdevka *Medved*. Ime in vzdevek po medvedu sta zelo stara. Izhajata najprej iz želje ljudi, da bi se poistovetili z močjo ene od velikih živali (na primer močen kot medved, medvedja moč, medvedje močan), pozneje verjetno tudi po drugih njegovih lastnostih: navidezni nerodnosti, požrešnosti, zaspanosti. Te lastnosti so danes zajete v metaforičnem pomenu izraza *medved* – 'močen, okoren, navadno dobrodušen človek' in pridevnika *medvedji* (na primer fantovo medvedje 'okorno, nerodno' obnašanje).¹⁴⁷

Mešh ('Mɛ:xoka) – priimek izhaja preko vzdevka iz lastnosti poimenovanega predmeta. Nosilec takega imena je bil podoben mehu: napihnjen in prazen.

Meške ('Mɛ:kejca) – priimek izhaja preko vzdevka iz posnemanja kozjega oglašanja. Poimenovanje je žaljivo, verjetno pa označuje osebo, ki je imela zaradi napake na govorilih bolj rezek glas.

Meserko (Me'se:ršca) – priimek je nastal iz vzdevka ali priimka *Mesar* s priponskim obrazilom *-ko*. Vzdevek ali priimek *Mesar* je nastal iz poklicnega poimenovanja mesar 'kdor se poklicno ukvarja s klanjem živali, izdelovanjem mesnih izdelkov' in ekspresivno 'kdor brezobzirno, grobo dela, ravna'.¹⁴⁸

Meštrović ('Mɛ:štrovika) - neslovenski, dalmatinski priimek. Izhaja iz poklicnega poimenovanja v popačeni italijanščini *meštre* 'mojster'. Tvorjen je s pripono *-ić* in prvotno pomeni mojstrovega sina.

Mihelčič (Mi'xɛ:lčika) - priimek je nastal iz imena *Mihel*. Tvorjen je s priponskim obrazilom *-ič* in je prvotno pomenil 'sin Mihela'. Iz imena Mihael in njegovih različic so

¹⁴⁶ Janez Keber, Leksikon imen, str. 342.

¹⁴⁷ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Medved. Dnevnik, 21. 10. 2005.

¹⁴⁸ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Mesarič. Dnevnik, 17. 7. 2009.

nastali še mnogi drugi priimki, npr. Mihelin. Ime Mihel je danes zelo redka različica zelo znanega imena Mihael. Ime Mihael je svetopisemskega izvora. Izhaja prek latinskega in grškega Michael iz hebrejskega imena Mihael z nekdanjim pomenom 'kdor je kakor Bog', pravzaprav Mi-ha-el pomeni 'kdo kot bog'.¹⁴⁹

Miħelin ('Mi:xelinka) - glej Mihelčič.

Miħkola ('Mi:kolka) – priimek izvira iz osebnega imena *Miko*, *Miklavž*; to je različica imena *Nikolaj*. Mikola bi torej prvotno pomenil 'Mikov sin'.¹⁵⁰

Miħrković ('Mi:rkovička) – priimek izvira iz osebnega imena *Mirko*. Tvorjen s priponskim obrazilom *-ić* prvotno pomeni 'Mirkov sin'.¹⁵¹

Miħrt ('Mi:rtoka) – priimek ima v korenu sestavino *mir-*, to pomeni, da bi lahko poimenoval mirno, nekonfliktno osebo.

Mliħnar (M'li:narca) - priimek izhaja preko vzdevka iz poklicnega poimenovanja *mlinar* 'kdor melje, predeluje žito'.¹⁵²

Mravlje (Mravl'je:tka) – priimek izhaja preko vzdevka iz živalskega poimenovanja *mravlja* in označuje pridnega človeka.

Muškatēvc (Muška'tē:u≈ca) – priimek izhaja preko vzdevka iz vinogradniškega poimenovanja *muškatelec* 'trta z rumenimi, modrimi ali rdečimi grozdi in muškatnim vonjem'. Muškatevc (priimek je zapisan narečno) označuje lastnika vinograda z muškatnim grozdom.¹⁵³

¹⁴⁹ <http://sl.wikipedia.org/wiki/Miheli%C4%8D> (5. 4. 2012)

¹⁵⁰ Janez Keber, Leksikon imen, str. 354.

¹⁵¹ Janez Keber, Leksikon imen, str. 363.

¹⁵² SSKJ, II. knjiga, str. 806.

¹⁵³ SSKJ, II. knjiga, str. 882.

Nadluəčnik (Nad'lu:čn''ca) – priimek verjetno izvira iz naselbinskega imena *Luče* ali *Loče*, predstavlja pa osebo, ki je živela nad tem krajem.

Naəjžar ('Na:jžarca) – priimek mogoče izvira iz nemške skovanke *Neinsager* 'človek, ki vedno reče ne'.¹⁵⁴

Naəpotnik ('Na:potnička) – priimek izhaja preko vzdevka iz besedne zveze *na poti*. Oseba s takim imenom je bila veliko na poti, je bila v napoto ali pa je stanovala na poti do večjega kraja.

Naəpret ('Na:prečka) – priimek bi lahko preko vzdevka izhajal iz pridevnika *napreden* in označeval osebo, ki so jo drugi videli kot sodobno, inovativno.

Neəgiat Ósmanaj – neslovensko, albansko ime. Zaradi težkega sporazumevanja ni jasno, kaj je ime in kaj priimek; verjetno je Osmanaj priimek.

Neərat ('Ne:ratka) – priimek je morda fonetični zapis prislova *nerad* 'nepripravljenost koga za kako dejanje'¹⁵⁵ in označuje osebo, ki je nerada sodelovala.

Niəkolić ('Ni:količka) - priimek je nastal iz imenske podstave *Nikol-*, ki je nastala po krajšanju imena *Nikolaj* oziroma *Nikola*. Tvorjen je s priponskim obrazilom *-ić* in prvotno pomeni 'sin Nikolaja, Nikole'. Priimek Nikolić imajo večinoma priseljenci s hrvaškega ali srbskega govornega področja in njihovi potomci.¹⁵⁶ Veliko priseljencev se je že prilagodilo in uporabljajo zapis s trdim č.

Noəvak ('Nə:vačka) – priimek izhaja iz besede *novák* 'novinec; v fevdalizmu naseljenec na neobdelani, neizkrčeni zemlji, zlasti hribovski'.¹⁵⁷

Óblak ('Q:blačka) – priimek izhaja prek vzdevka iz besede *oblak* v metaforični rabi. Ta se kaže na primer v frazemih »oblak mu je legel na čelo« v pomenu 'njegovo čelo je izražalo

¹⁵⁴ Doris Debenjak, Veliki nemško-slovenski slovar, str. 780.

¹⁵⁵ SSKJ, III. knjiga (Ne-Pren), str. 84.

¹⁵⁶ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Nikolić. Dnevnik, 5. 5. 2008.

¹⁵⁷ Janez Keber, Leksikon imen, str. 381.

negativno, neugodno razpoloženje' in »biti z glavo v oblakih« v pomenu 'biti odmaknjen od resničnega življenja, biti sanjaški'. Z vzdevkom Oblak so torej prvotno verjetno poimenovali čemernege, neprijaznega ali sanjaškega človeka.¹⁵⁸ V štajerskih govorih je prišlo do naglasnega umika: Oblák > Óblak.

Obreəza (Ob're:zoka), hišno ime **Buərkelj** - priimek izhaja preko vzdevka iz naselbinskega imena *Obrez*, ta pa iz občnoimenskega 'obrežje, breg'. Prvotno pomeni prebivalca Obrežja ali prišleka od tam. Hišno ime izhaja iz občnega *burkle* 'orodje za premikanje loncev v kmečki peči' oziroma iz tega izvedenega *burklež* 'neroden, nepripraven človek' in se nanaša na lastnost osebe, nerodnost.

Ocvīærk (Oc'vi:rkoka) – priimek je nastal prek vzdevka iz občnega poimenovanja *ocvirek* v pomenu 'košček svinjskega mesa, ki ostane pri topljenju slanine' in 'pozornost vzbujajoč podatek ali dejstvo'. Prvotni nosilec vzdevka ali priimka Ocvirk je torej na neki način vzbujal pozornost s svojo pojavo ali vedenjem.¹⁵⁹

Óčko ('Q:čkoca) – priimek verjetno izhaja preko vzdevka iz pomanjševalnice za oko – *óčka*.

Ófentaəvšek ('Q:fen'ta:uəška) – priimek izhaja preko vzdevka iz nemške besedne zveze *Ofen*¹⁶⁰ 'peč' in *tauschen*¹⁶¹ 'menjati'. Nanaša se na poklicno dejavnost in predstavlja človeka, ki se je ukvarjal z izdelovanjem in menjavanjem (lončenih) peči.

Ójsteršek ('Q:jsterška) – priimek je nastal iz naselbinskega imena **O(j)stri vrh*, hrib; to prvotno pomeni 'naselje pod razmeroma ostro prišiljenim vrhom'.¹⁶² Izgovor in zapis z glasom -j- je povsem narečen. Priimek Ojsteršek torej prvotno pomeni 'prebivalec O(j)strega vrha ali prišlek od tam'.

Okoərn (O'ko:rn''ca), hišno ime **Brinšek** – priimek izhaja preko vzdevka iz poimenovanja lastnosti nosilca. Ime je slabšalno in nakazuje, da je šlo za okorno, nespretno, nerodno osebo. Hišno ime izhaja preko vzdevka iz rastlinskega poimenovanja *brin*.

¹⁵⁸ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Oblak. Dnevnik, 16. 9. 2005.

¹⁵⁹ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Ocvirk. Dnevnik, 10. 2. 2012.

¹⁶⁰ Doris Debenjak, Veliki nemško-slovenski slovar, str. 801.

¹⁶¹ Doris Debenjak, Veliki nemško-slovenski slovar, str. 1101.

¹⁶² Marko Snoj, Etimološki slovar slovenskih zemljepisnih imen, str. 289.

Oərter ('Q:rterca) – priimek izhaja prek vzdevka iz narečnega poklicnega poimenovanja *orter* v pomenu 'orač'.¹⁶³

Óset ('Q:setka) – priimek izhaja preko vzdevka iz narečne besede *oset* 'osat' in poimenuje nesramno, zbadljivo osebo.

Ósmanaj – neslovenski (albanski) priimek.

Ozeəbek (O'zə:bka) – priimek izhaja preko vzdevka iz občne besede *pozeba*. Verjetno poimenuje prebivalca področja na vrhu hriba ali na osojni strani, kjer so bila rastline večkrat poškodovane ali uničene zaradi mraza.¹⁶⁴

Paəngerl ('Pa:ngerl"ca) - priimek verjetno izhaja iz naselbinskega imena *Pungert*, to pa izvira iz občnoimenskega *pungr(a)t* v pomenu 'sadovnjak' iz nem. *Baumgarten*. Ime je zapisovalcem očitno predstavljalo hude težave, saj je v literaturi zapisano na vse možne načine: Pauumgarten, Pavmgarten, Povgarten, Paumgart, Pawmgart, Pungertl, Pungertle, Pungger, Pungert;¹⁶⁵ Pangerl je ena od možnosti, ki se je pri nas obdržala kot priimek.

Paəsarič ('Pa:sarička) – priimek izhaja preko vzdevka iz poklicnega poimenovanja *pasar* 'izdelovalec praktičnih okrasnih kovinskih predmetov iz navadno neželeznih kovin'.¹⁶⁶ Tvorjen s priponskim obrazilom *-ič* pomeni 'Pasarjev sin'.

Paəvlović ('Pa:uəlovička) – neslovenski priimek, nastal je iz priimka *Pavlić* z medponskim obrazilom *-ov-*, ta pa iz imena *Pavel* in je prvotno pomeni 'sin Pavla'.

Peəčnik ('Pə:čn"ca) – priimek najverjetneje izhaja iz nekdanjih krajevnih imen *Peč*, *Peče*, *Peči*. Tvorjen je s priponskim obrazilom *-ik* iz svojilnoprivedniškega **pečni (prebivalec)* in je prvotno pomenil 'prebivalec Peči' ali 'prišlek iz Peči'.¹⁶⁷

¹⁶³ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Ornik. Dnevnik, 22. 7. 2011.

¹⁶⁴ SSKJ, III. knjiga, str. 940.

¹⁶⁵ Marko Snoj, Etimološki slovar slovenskih zemljepisnih imen, str. 337.

¹⁶⁶ SSKJ, III. knjiga, str. 537.

¹⁶⁷ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Pečnik. Dnevnik, 21. 4. 2006.

Peṛrkovič ('Pe:rkovička) – priimek je nastal iz imena oziroma priimka *Perko*. Tvorjen je s priponskim obrazilom *-ovič* in je prvotno pomenil 'Perkov sin'.¹⁶⁸

Peteliṇšek (Pete'li:nšca) – priimek izhaja preko vzdevka iz poimenovanja za žival. Verjetno označuje osebo, ki se je rada postavljala, »petelinila«.

Petraək (Pet'ra:čka) - priimek je nastal iz imena *Peter* s štajersko slabšalno pripono *-ak* in prvotno pomeni 'sin Petra'.

Piṇter ('Pi:nterca) - priimek Pinter z različico Pinter je nastal prek vzdevka iz poklicnega poimenovanja *píntar* v pomenu 'sodar'. Izraz *píntar* je sprejet iz nemškega *Binder* v enakem pomenu. Iz slednjega so tudi nemški priimki Binder, Pinder in Bender, ki so izpričani v 13. in 14. stoletju. Sorodna priimka Pintarič in Pinterič sta nastala iz vzdevka ali priimka Pinter oziroma Pinter. Tvorjena sta s priponskim obrazilom *-ič* in sta prvotno pomenila 'sin Pintarja ali Pinterja'.¹⁶⁹

Piṛc ('Pi:rčoka) – priimek je z različico Pirec nastal iz priimka Perc oziroma Perec, in sicer po zapisu z *i* namesto z *e*, ki se pred *r* pogosto izgovarja kot *i*. Menjavanje takega zapisovanja je razvidno že iz starih listin. Izvorno je torej prvotnejši priimek Perc, ki je tvorjen s priponskim obrazilom *-c* iz imenska podstave *Per-*. Ta je nastala po krajšanju iz imena *Peter* in je tudi priimek, včasih zapisan z dvema *e*: Peer.¹⁷⁰

Piṛš ('Pi:ršoka) – enako kot Pirc je priimek nastal iz priimka *Perc*, njegova izvorna (in redka) različica pa je *Perš*.¹⁷¹

Plahuṭa (Pla'xu:toka) – priimek verjetno izhaja preko vzdevka iz starejše besede *plahuta* 'rjuha'. Mogoče poimenuje osebo, ki se je preživljala z izdelovanjem rjuh.¹⁷²

¹⁶⁸ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Perko. Dnevnik, 28. 4. 2006.

¹⁶⁹ http://www.dnevnik.si/tiskane_izdaje/dnevnik/203538, J. Keber, 29. 9. 2006. (5. 4. 2012)

¹⁷⁰ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Pirc. Dnevnik, 11. 11. 2005.

¹⁷¹ Isto.

¹⁷² SSKJ, III. knjiga, str. 613.

Planīnšek (Pla'ni:nšca) – priimek je nastal iz naselbinskega imena *Planina* in prvotno označuje tistega, ki živi v kraju Planina ali od tam prihaja.¹⁷³

Plaṇk (P'la:nkoka) – priimek verjetno izhaja iz naselbinskega imena *Plan*, *Planjava* v pomenu 'neporasel, jasen, odprt svet'. Priimek Plank torej prvotno pomeni 'prebivalec Plani, Planjave ali prišlek od tam'.

Planteṣu (Plan'te:ušca) – glej Plank.

Plaṣtovšek (P'la:tou≈šca), hišno ime **Polānček** – priimek je verjetno nastal iz naselbinskega imena *Plate*, *Plata* v pomenu 'ravno posestvo, ravnina, planota' in prvotno označuje 'prebivalca Plat ali prišleka od tam'. Hišno ime izvira preko vzdevka iz občnega imena *polje* ali *poljana* z narečno izpuščenim glasom -j- in manjšalno pripono -ček.

Plaṣuštaejner (P'la:uš'ta:jnerca) – priimek je nastal preko vzdevka iz nemške besede *Blaustein* 'modra galica' in se nanaša na poklicno dejavnost osebe. Ta je najbrž kopala modro galico in jo žgala za nadaljnjo uporabo (npr. kot fungicid in herbicid za škropljenje vinogradov). Modra galica ali modri vitrol je starinsko ime za bakrov(II) sulfat. To je kemijska spojina s formulo CuSO_4 .¹⁷⁴

Plaṁnik (P'la:vnička) – priimek je verjetno nastal iz naselbinskega imena *Plave*. To je posamostaljeni pridevnik, prvotno najbrž del besedne zveze »plave ali plavajoče njive«. Zelo dobesečno bi lahko pomenilo, da je šlo za področje, kjer je bilo mnogo sive (modre) ilovnate zemlje, posledično pa teren, ki ne prepušča vode. Plavnik bi bil torej 'prebivalec Plav(ih njiv) ali prišlek od tam'.

Plaṣz (P'la:zn"ca) – priimek je nastal preko vzdevka iz poimenovanja vrste zemljišča; oseba s takim priimkom se je naselila na zemlji, ki jo je prinesel (ali odnesel) *plaz*.

Počivaṁšek (Poči'v:au≈šca) – priimek je verjetno nastal preko vzdevka iz poimenovanja lastnosti posameznika; oseba s takim priimkom je rada počivala.

¹⁷³ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Planinc. Dnevnik, 2. 10. 2009.

¹⁷⁴ [http://sl.wikipedia.org/wiki/Bakrov\(II\)_sulfat](http://sl.wikipedia.org/wiki/Bakrov(II)_sulfat)

Podgoəršek (Pod'go:ršca) – priimek izhaja iz naselbinskih imen *Podgora*, *Podgorci* in *Podgorje*. Tvorjen je iz svojilnopridevniškega **podgorski* (*prebivalec*) s priponskim obrazilom *-jak* in je prvotno pomenil 'prebivalec Podgore, Podgorcev, Podgorja ali prišlek iz le-teh'.¹⁷⁵

Podjaəvoršek (Pod'ja:voršca), hišno ime **Paəngerl** – priimek je verjetno nastal iz naselbinskega imena *Javornik* in prvotno označuje nekoga, ki je bil doma 'pod Javornikom ali od tam prihaja'. Hišno ime verjetno izhaja iz naselbinskega imena *Pungert*, to pa izvira iz občnoimenskega *pungr(a)t* v pomenu 'sadovnjak'. Glej Pangerl.

Podjaəveršek (Pod'ja:voršca), hišno ime **Žniəder** – glej Podjavoršek. Pri tem priimku se je treba zamisliti nad natančnostjo zapisov v matičnih knjigah: tale in zgornji gospod sta namreč brata. Hišno ime je nemškega izvora in se nanaša na poklicno dejavnost gospodinje, ki je bila krojačica; *Schneider* 'krojač'. Glej Žnidar.

Podluənšek (Pod'lu:nšca) – priimek je verjetno variantni zapis priimka *Podlinšek*. Ta je nastal iz besedne zveze 'pod dolino' in prvotno označuje prebivalce, ki so stanovali po dolini ali pod dolino oziroma so od tam prihajali.

Podvrəšnik (Pod'vər:šn"ca) – priimek je nastal iz naselbinskega imena *Vrh* in označuje prebivalca, ki je živel pod njim.

Pokraəjac (Pok'ra:jačka) – priimek izhaja preko vzdevka iz občne besede *kraj* 'stran, konec, bližina nečesa' - posesti, travnika, vasi.¹⁷⁶ Pripona *-ac* izdaja, da gre najbrž za priseljenca iz hrvaškega ali srbskega govornega področja.

Poəndelak ('Po:ndelačka) – priimek mogoče izhaja preko vzdevka iz žargonske besede *ponedeljkar* 'človek, ki ob ponedeljkih neupravičeno izostaja z dela'.¹⁷⁷

Poteəko (Po'te:koka) – priimek verjetno izhaja preko vzdevka iz občne besede *potek*, *tok*, *potok*, in označuje osebo, ki je živel ob potoku.

¹⁷⁵ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Podgoršek. Dnevnik, 30. 1. 2008.

¹⁷⁶ SSKJ, II. knjiga, str. 465.

¹⁷⁷ SSKJ, III. knjiga, str. 811.

Poʒeəb (Po'zɛ:boka) – glej Ozebek.

Poʒuən (Po'ʒu:ŋka) – priimek verjetno izhaja preko vzdevka iz občne besede *požig* in kaže na način, s katerim so izkrčili posestvo.

Praetneəmer (P'ra:t'nɛ:merca) – priimek izhaja preko vzdevka iz fonetično zapisane nemške besedne zveze *Braten*¹⁷⁸ 'pečenka, pečenje' in *nehmen*¹⁷⁹ 'vzeti, jemati'. Verjetno označuje osebo, ki je kot plačilo za svoje delo rada vzela pečenko.

Preseəkar (Pre'sɛ:karca) – priimek izhaja iz naselbinskega imena *Preseka*; to izvorno pomeni 'poseka v gozdu'. Oseba s takim priimkom se je torej naselila na izkrčenem, posekanem zemljišču.¹⁸⁰

Priəmožič (P'ri:možička) - priimek je nastal iz rojstnega imena *Primož*. Tvorjen je s priponskim obrazilom *-ič* in je prvotno pomenil 'sin Primoža'. Ime *Primož* izhaja iz latinskega imena *Primus*. Ta se povezuje z latinskim vrstilnim števnikom *primus* v pomenu 'prvi, najboljši'. Stari Rimljani so tako poimenovali prvorojenega otroka, drugega na primer *Secundus*, petega *Quintus*, tretjega ženskega spola *Tertia* itd. Dandanes *Primož* ni nujno prvi otrok v družini.¹⁸¹

Puəkl ('Pu:kl''ca), hišno ime **Luəžar** – priimek je nastal preko vzdevka iz poimenovanja telesne hibe. V našem narečju se izraz *puklast* (prevzet iz nemške besede *Buckel*¹⁸²) uporablja za sključene, grbaste ljudi. Hišno ime se verjetno nanaša na dejavnost osebe, *luženje*. Gre za glagolnik od *lužiti*, ta pa lahko pomeni 1. z lužilom povzročati v lesu spremembo naravnega barvnega tona in bolj vidno strukturo, 2. s tekočino izločati iz kamnine ali rude topljivo snov in 3. prati z lugom.¹⁸³

¹⁷⁸ Doris Debenjak, Veliki nemško-slovenski slovar, str. 171.

¹⁷⁹ Doris Debenjak, Veliki nemško-slovenski slovar, str. 779.

¹⁸⁰ Marko Snoj, Etimološki slovar slovenskih zemljepisnih imen, str. 330.

¹⁸¹ http://www.dnevnik.si/tiskane_izdaje/dnevnik/216748, J. Keber, 8. 12. 2006. (5. 4. 2012)

¹⁸² Doris Debenjak, Veliki nemško-slovenski slovar, str. 180.

¹⁸³ SSKJ, II. knjiga (I-Na), str. 658.

Puəšnik ('Pu:šn"ca) – priimek je verjetno nastal iz zaselskih ali naselbinskih imen *Pušča*, *Pušče*, *Puše*. Tvorjen je s priponskim obrazilom *-ik* iz svojilnopridevniškega **puščni* oziroma *pušni* (*prebivalec*) in je prvotno pomenil 'prebivalec Pušče, Pušč oziroma Puše ali prišlek iz njih'.¹⁸⁴

Raəjšter ('Ra:jšterca) – priimek je ena izmed različic priimka *Rajh* in izhaja, kot kaže nemško zapisana različica *Reich*, iz nemščine, in sicer prek vzdevka iz srednjevisokonemškega *rich(e)* v pomenu 'visokega rodu, mogočen, bogat' ali kot skrajšano obliko iz vzdevkov s starovisokonemško sestavino *rihhi* v pomenu 'gospodstvo, vladar, moč, oblast; država; bogat, mogočen, visok'.¹⁸⁵

Raək ('Ra:koka) – priimek izhaja prek vzdevka *Rak* iz poimenovanja za žival. Poimenovanje bi lahko bilo slabšalno in bi lahko pomenilo nazadnjaško osebo.

Raəndl ('Ra:ndl"ca) – priimek je verjetno nastal preko vzdevka iz nemške občne besede *Rand*,¹⁸⁶ kar pomeni 'rob'. Priimek Randl označuje osebo, ki je svoje domovanje našla na robu nečesa: gozda, travnika, prepada.

Raətej ('Ra:tejca) – priimek izhaja prek vzdevka iz poklicnega poimenovanja *ratar* v pomenu 'orač'.¹⁸⁷

Raəvna ('Ra:uənačka), hišno ime **Opoəld** – priimek izhaja iz naselbinskih imen *Raven*, *Ravna*, *Ravni*. Tvorjen je iz svojilnopridevniškega **ravenski* (*prebivalec*) s priponskim obrazilom *-jak*. Prvotni pomen priimka je 'prebivalec Ravna, Raven, Ravni ali prišlek iz njih'.¹⁸⁸ Hišno ime je verjetno krajša oblika osebnega imena Leopold.

Raəzgor ('Ra:zgorka) – na enak način kot priimek Podgoršek so iz naselbinskih imen *Gora*, *Razgor*, *Razgorci*, *Zagorje* nastali še priimki Goršek, Razgoršek in Zagoršek.¹⁸⁹

Raəzgoršek ('Ra:zgoršca) – glej Razgor.

¹⁸⁴ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Pušnik. Dnevnik, 24. 3. 2006.

¹⁸⁵ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Rajh. Dnevnik, 12. 2. 2008.

¹⁸⁶ Doris Debenjak, Veliki nemško-slovenski slovar, str. 876.

¹⁸⁷ SSKJ, IV. knjiga (Preo-Š), str. 322.

¹⁸⁸ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Ramšak. Dnevnik, 26. 10. 2007.

¹⁸⁹ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Podgoršek. Dnevnik, 30. 1. 2008.

Reəberník ('Rɛ:bernička) – priimek izhaja iz naselbinskih imen *Reber, Rebre, Rebri, Rebri*. Tvorjen je s priponskim obrazilom *-ik* iz pridevniškega **reberni (prebivalec)* in je prvotno pomenil 'prebivalec Rebri, Reber ali prišlek od tam'.¹⁹⁰

Reəčnik ('Rɛ:čn"ca) – priimek izhaja preko vzdevka iz občnega imena *reka* in prvotno pomeni 'prebivalec ob večji tekoči vodi'.

Reəpec ('Rɛ:pn"ca) – priimek je tvorjen iz vzdevka ali priimka *Rep* s priponskim obrazilom *-ec*. Tudi ta je verjetno nastal prek vzdevka iz poimenovanja dela živalskega telesa *rep* in je prvotno lahko pomenil 'kdor ima lase spete v rep'.¹⁹¹

Riəhtar ('Ri:xtarca) – priimek, gre za poslovenjeno obliko, je nastal preko vzdevka iz nemške besede *Richter*¹⁹² 'sodnik'. Priimek prvotno označuje osebo, ki je posredovala v sporih.

Riənc ('Ri:nčoka) – priimek verjetno izhaja preko vzdevka iz nemške besede *Rinne*¹⁹³ 'žleb' v smislu poklicnega poimenovanja osebe. Rinc bi bil torej žlebar, tisti, ki izdeluje žlebe.

Roəbič ('Rɔ:bička) – priimek je nastal iz vzdevka ali priimka *Rob*. Tvorjen je s priponskim obrazilom *-ič* in je prvotno pomnil 'sin Roba'. Priimek Rob je mogoče prek vzdevka povezovati s poimenovanjem *rob* v pomenih 'suženj' ali 'zapornik'. Običajno pa priimek Rob povezujejo s poimenovanjem rob v pomenih 'skrajni, zunanji rob česa' in 'površina, prostor ob tem delu' ter z naselbinskimi imeni Rob, Robe, Robi, Robič, nastalimi iz tega.¹⁹⁴

Roəjc ('Rɔ:jčoka) – priimek z različicami lahko izhaja iz naselbinskih imen *Roj, Roje*. Tvorjen je s priponskim obrazilom *-c* in je prvotno pomenil 'prebivalec Roja, Roj ali prišlek iz njih'.¹⁹⁵ Priimek pa je lahko prek vzdevka nastal tudi iz poimenovanja delujoče osebe **rojec*,

¹⁹⁰ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Reberník. Dnevnik, 24. 6. 2011.

¹⁹¹ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Repnik. Dnevnik, 6. 5. 2011.

¹⁹² Doris Debenjak, Veliki nemško-slovenski slovar, str. 904.

¹⁹³ Doris Debenjak, Veliki nemško-slovenski slovar, str. 908.

¹⁹⁴ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Robič. Dnevnik, 18. 12. 2009.

¹⁹⁵ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Rojc. Dnevnik, 23. 1. 2009.

ki je tvorjeno s priponskim obrazilom *-ec* iz glagolske podstave *roj-* glagola *rojiti* 'glasno se jeziti, razburjati'.¹⁹⁶

Roǵjšek ('Rɔ:jšca) – priimek je soroden priimku *Rojc*, tvorjen pa je iz pridevniške podstave **rojski* (prebivalec) + *-jak*.¹⁹⁷

Roǵm ('Rɔ:moka) - priimek je nastal iz vzdevka ali priimka *Rom* ali iz priimkovne podstave *Rom-*, ki je nastala po krajšanju iz imen, ki se začenjajo na *Rom-* ali vsebujejo zlog *-rom-*, npr. *Roman*, *Romeo*, *Romuald*. Iz istih podstav so s priponskimi obrazili *-avh*, *-e*, *-ič*, *-šak*, *-šek* tvorjeni priimki *Romavh*, *Rome*, *Romič*, *Romšak*, *Romšek*. Ta priimek je mogoče povezovati tudi z besedo *rom* v pomenu 'okvir, tj. priprava iz lesa ali drugega materiala, ki obdaja sliko ali druge predmete'. Skoraj gotovo pa priimka *Rom*, *Romih* ne izhajata iz novejšega uradnega poimenovanja ciganov.

Najbolj verjetno izhodiščno ime *Roman* izhaja iz latinskega imena *Romanus*, ki se povezuje z latinskim pridevnikom *romanus* v pomenu 'rimski, Rimljan, tj. državljani rimskega cesarstva'. *Roman* je tudi zelo redek priimek. Iz imena ali priimka *Roman* je nastal tudi priimek *Romanič*. Tvorjen je s priponskim obrazilom *-ič* in je prvotno pomenil 'sin Romana'.¹⁹⁸

Roǵmih ('Rɔ:mixca) - priimek je nastal iz vzdevka ali priimka *Rom* ali iz priimkovne podstave *Rom-*, ki je nastala po krajšanju iz imen, ki se začenjajo na *Rom-* ali vsebujejo zlog *-rom-*, npr. *Roman*, *Romeo*, *Romuald*. Tvorjen je s priponskim obrazilom *-ih*, ki je imel prvotno večalni, kasneje tudi slabšalni pomen. Podobno kot priimek *Romih* se glasi tudi narečno poimenovanje vrste sliv *romíh*, tudi *remíh*, vendar ni jasno, ali sta v kakšni medsebojni povezavi.¹⁹⁹

¹⁹⁶ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek *Rojko*. Dnevnik, 10. 9. 2010.

¹⁹⁷ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek *Rojko*. Dnevnik, 10. 9. 2010.

¹⁹⁸ http://www.dnevnik.si/tiskane_izdaje/dnevnik/1042277147, J. Keber, 26. 6. 2009. (5. 4. 2012)

¹⁹⁹ http://www.dnevnik.si/tiskane_izdaje/dnevnik/1042277147, J. Keber, 26. 6. 2009 (5. 4. 2012)

Roəp ('Rɔ:poka) - priimek verjetno izhaja preko vzdevka iz naselbinskega, ta pa iz občnega imena *rob* v pomenu 'mesto, kjer je svet odsekan, vrh prepada'. Priimek je zapisan fonetično, pomeni pa 'prebivalca na robu'.²⁰⁰

Ruəčigaj ('Ru:čigajka) – priimek verjetno izhaja preko vzdevka iz nemško-slovenske skovanke *Rutsch*²⁰¹ 'plaz' in *gaj* 'gojen gozd'. Zemljišče, ki ga je odnesel (ali zasul plaz), so pogozdili, naseljenci pa so poimenovali po obeh lastnostih zemljišča.

Ruətar ('Ru:tarca) – priimek izhaja iz naselbinskih imen *Rut*, *Ruta*, *Rute*. Tvorjen je s priponskim obrazilom *-ar* in je prvotno pomenil 'prebivalec Ruta, Rute, Rut ali prišlek iz letih'. Naselbinska imena Rut itd. so nastala iz narečnega poimenovanja rut, ki je sopomenka poimenovanju rovt v pomenu 's travo poraslo nekdanje izkrčeno zemljišče v hribovitem, gorskem svetu'.²⁰²

Saəjunker ('Sa:junkerca) – osnova tega priimka je nejasna; lahko da izhaja iz samostalnikov *sankar* 'sankač' ali *sanjač*, lahko pa da iz pridevnika *sajav* 'črn, sajast'.²⁰³

Saəlobir ('Sa:lobirka) - priimek izhaja preko vzdevka iz občne besedne zveze *nabirati salo*. Salo je 'maščobno tkivo pri prašičih, zlasti okoli ledvic',²⁰⁴ Salobir pa tisti, ki nabira salo za prodajo ali se redi.

Saətler ('Sa:tlerca) - priimek izhaja preko vzdevka iz nemškega poklicnega poimenovanja *Sattler*²⁰⁵ 'sedlar'. Priimek Satler prvotno označuje človeka, ki je izdeloval sedla.

Seəlčan ('Se:lčanca) – priimek izhaja iz naselbinskega imena *Selo*, *Sela*, *Selce* in prvotno pomeni 'prebivalec Sela, Sel, Selc ali prišlek od tam'.

Senegaəčnik (Sene'ga:čn"ca), hišno ime **Muəzl** – priimek verjetno izhaja preko vzdevka iz besedne zveze *gačiti seno* 'polniti, oblikovati s senom' (npr. kožo ubite živali tako, da se

²⁰⁰ Marko Snoj, Etimološki slovar slovenskih zemljepisnih imen, str. 356.

²⁰¹ Doris Debenjak, Veliki nemško-slovenski slovar, str. 925.

²⁰² Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Rutar. Dnevnik, 3. 2. 2008.

²⁰³ SSKJ, IV. knjiga (Preo-Š), str. 565.

²⁰⁴ SSKJ, IV. knjiga (Preo-Š), str. 567.

²⁰⁵ Doris Debenjak, Veliki nemško-slovenski slovar, str. 936.

doseže naravna oblika), *gača* pa je tudi na koncu zaprta ozka dolina med gorami, kjer bi posameznik lahko kosil seno.²⁰⁶ Hišno ime verjetno izvira iz besede *muzga* 'blato, glina' ali *muzgalnica* 'močvirje'²⁰⁷ in označuje kakovost posestva.

Seniāčar (Se'ni:čarca) – priimek izhaja prek vzdevka iz ptičjega poimenovanja *sinica*.

Tvorjen je s pripono *-ar* in prvotno pomeni 'sin Sinice'. Glas *e* v priimku Senica je nastal po disimilaciji iz prednaglasnega *i*.²⁰⁸

Sentoāčnik (Sen'to:čn"ca) – priimek je verjetno nastal iz občnoimenske besede *sotočje* 'mesto, kjer se manjša voda izliva v večjo' in predstavlja prebivalca, ki je živel v bližini sotočja rek ali potokov.

Skaāza (S'ka:zoka) – priimek je nastal preko vzdevka in je prvotno označeval posameznika z neko telesno hibo, pohabljenostjo.²⁰⁹

Slaētinek (S'la:tn"ca) – priimek izhaja iz naselbinskega imena *Slatina* in prvotno pomeni 'prebivalec Slatine ali prišlek iz nje'. Občnoimenski pomen besede *slatina* je 'kisla, mineralna voda' in 'izvir kisle, mineralne vode', priimek pa lahko označuje tudi posestnika ob takih izvirihi.²¹⁰

Sleākovec (S'lē:koka) – priimek morda izhaja preko vzdevka iz glagola *slekati* 'izgovarjati sičnike in šumnike tako, da med njimi ni razlike'²¹¹ in se nanaša na osebo z govorno napako.

Sleāmenjak (S'lē:menjačka), hišno ime **Ceānc** – priimek označuje posestnika na *slemenu* oziroma *Slemenu* ali v njegovi bližini. Občno ime *sleme* pomeni 'gorski greben'.²¹² Hišno ime je skrajšana oblika osebnega imena Vincenc.

²⁰⁶ SSKJ, 1. knjiga (A-H), str. 664.

²⁰⁷ France Bezljaj, Etimološki slovar slovenskega jezika, druga knjiga (K-O), str. 209.

²⁰⁸ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Senica. Dnevnik, 13. 4. 2012.

²⁰⁹

<http://www.mladina.si/93287/izvori-priimkov/>, P. Merku. (6. 4. 2012)

²¹⁰ Marko Snoj, Etimološki slovar slovenkih zemljepisnih imen, str. 380.

²¹¹ SSKJ, IV. knjiga (Preo-Š), str. 742.

Slemeǵnšek (Sle'męnšca) – glej Slemenjak.

Smeǵh (S'mę:xoka) – priimek je nastal preko vzdevka iz poimenovanja lastnosti posameznika; ta se je najbrž veliko smejal.

Smoaǵej (S'mo:dejca) – priimek je nastal preko vzdevka iz poimenovanja lastnosti posameznika. Označuje človeka, ki je bil večkrat osmojen, ni imel sreče. Glej Smole.

Smoleǵ (Smo'lę:tka) – priimek je nastal iz vzdevka ali priimka *Smola*. Tvorjen je s priponskim obrazilom *-e* in je prvotno pomeni 'sin Smole'. Vzdevek *Smola* so nekaj verjetno dobile osebe, ki se jih je v življenju držala smola oziroma niso imele sreče ali so večkrat doživele kaj neprijetnega. Končni *-e* nekateri razlagajo tudi kot prikrivanje, zabrisovanje povezave z občno besedo *smola*, ki je očitna za vzdevek ali priimek *Smola*.²¹³

Stepaǵnčič (Ste'pa:nčička) – priimek je nastal iz oblike imena *Štefan*, *Stepan*. Tvorjen je s priponskim obrazilo *-ič* in je prvotno pomenil 'Stepanov sin'.²¹⁴

Stoaǵpar (S'toǵparca) – priimek izhaja prek vzdevka iz poklicnega poimenovanja **stopar* v pomenu 'kdor stopa, to je z luščenjem odstranjuje trši del žitnih zrn'. Nastanek priimka *Stopar* pa je možno v manjšem obsegu povezovati z naselbinskim imenom *Stope* ali *Stopče*. Nosilec priimka *Stopar* bi lahko torej prvotno bil tudi 'prebivalec kraja *Stope*, *Stopče* ali prišlek od tam'.²¹⁵

Stopiǵnšek (Sto'pi:nšca) – priimek je nastal kot izpeljanka iz vzdevka ali priimka *Stopar*.

Stoǵiǵr (Sto'ži:rka), hišno ime **Štaǵncer** – priimek verjetno izhaja preko vzdevka iz glagolov *stokati*, *tožiti* in se nanaša na osebo, ki 'z besedami, glasovi izraža telesno in duševno bolečino'.²¹⁶ Hišno ime je prevzeto iz nem. *Stanzer*²¹⁷ in se nanaša na poklicno dejavnost

²¹² Marko Snoj, Etimološki slovar slovenkih zemljepisnih imen, str. 381.

²¹³ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Smole. Dnevnik, 6. 4. 2012.

²¹⁴ Janez Keber, Leksikon imen, str. 451.

²¹⁵ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Stopar. Dnevnik, 3. 8. 2007.

²¹⁶ SSKJ, V. knjiga (T-Ž), str. 132.

²¹⁷ Doris Debenjak, Veliki nemško-slovenski slovar, str. 1054.

osebe: *štancar* je tisti, ki »štanca« 'na stiskalnico serijsko izrezuje, obrezuje, oblikuje predmete, navadno iz pločevine'.²¹⁸

Stroəpnik (St'ɾɔ:pnička) – priimek verjetno izhaja preko vzdevka iz občne besede *stropnik* 'navadno vodoraven tram, ki nosi, drži strop, opornik' in metaforično označuje osebo, ki je bila drugim v oporo.²¹⁹

Suhovrəšnik (Suxo'vər:šn"ca) – priimek je najverjetneje nastal iz naselbinskega imena *Suhi Vrh*. Tvorjen je s priponskim obrazilom *-ik* iz svojilnopridevniškega **suhovršni* (*prebivalec*) in je prvotno pomenil 'prebivalec Suhega Vrha ali prišlek od tam'.²²⁰

Sveət (S'vɛ:toka) – priimek izhaja preko vzdevka in metonimično poimenuje osebo, ki je 'zaradi popolnosti vredna češčenja' ter 'ki v najvišji meri obvladuje negativna nagnjenja in si prizadeva delati dobro'.²²¹ Kot zanimivost naj povem, da je našemu gospodu Svet ime Peter.

Szaəbo – neslovenski (madžarski) priimek.

Ščuəlija (Š'ču:ljoka) – neslovenski, hrvaški ali srbski priimek.

Ščuərek (Š'ču:rkoka) – priimek izhaja prek vzdevka iz poimenovanja za žival *ščurek* 'temno rjava žival iz družine murnov, ki živi v hišah'.²²² Mogoče označuje človeka, ki se rad zadržuje v hiši.

Šeəga (Šɛ:goka) – priimek je nastal prek vzdevka iz občne besede *šega* 'običaj, navada; zvitost'. Pri ugotavljanju nekdanjega pomena priimka Šega pa je verjetno treba upoštevati tudi pomene istokorenskih besed *šegav* 'dobordušno šaljiv; muhast', *šegavost* 'zvitost; šaljivost; muhavost', *šegariti se* 'norčevati se', *šegavec* 'šaljivec, dovtipnež'. Prvotni nosilci vzdevka ali priimka Šega so bili torej poimenovani po tem, da so bili šaljivi, muhasti, norčavi ali zviti.²²³

²¹⁸ SSKJ, IV. knjiga (Preo-Š), str. 1104.

²¹⁹ SSKJ, IV. knjiga (Preo-Š), str. 990.

²²⁰ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Sušnik. Dnevnik, 14. 12. 2007.

²²¹ SSKJ, IV. knjiga (Preo-Š), str. 1023.

²²² Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Gril. Dnevnik, 1. 7. 2011.

²²³ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Šega. Dnevnik, 19. 8. 2011.

Šeəlih ('Še:lixca) – priimek mogoče izhaja preko vzdevka iz nemške besede *Schelle*²²⁴ 'kraguljček' in bi lahko poimenovala poklic osebe: izdelovalec kraguljčkov.

Škobe↓rne (Škober'nę:tka) – priimek izhaja preko vzdevka iz občne besede *škopa* 'snop urejene slame za pokrivanje streh'. Nanaša se na poklicno poimenovanje človeka, ki se je ukvarjal z izdelovanjem škop.²²⁵

Škraəba (Šk'ra:boka) – priimek je nastal prek vzdevka iz občnih imen *škrbina*, *škrba* v pomenu 'tesno preklano skalovje, slab gorski prehod'. Priimek Škrba ali Škraba tako označuje prebivalca v bližini slabega gorskega prehoda.²²⁶

Škruəbej (Šk'ru:bejca) – glej Škraba.

Šme↓rc (Š'me:rčoka) – gre za fonetični zapis nemške besede *Schmerz*²²⁷ 'bolečina'; priimek najdemo samo v Laškem in okolici Celja.

Šoəba ('Šo:boka) – priimek izhaja preko vzdevka in se nanaša na lastnost poimenovane osebe; ta je imela *šobo* 'debele ali naprej potisnjene, štrleče ustnice'.²²⁸

Šoliənc (Šo'li:ŋka) – priimek izhaja preko vzdevka iz občnega poimenovanja *šolen* 'čevelj, ki ne sega do gležnja, nizek čevlj'. Prvotno označuje osebo, ki je nosila nizke čevlje.²²⁹

Šoəster ('Šo:sterca) – priimek z različicami izhaja iz poklicnega poimenovanja *šuštar* (šoštar, šustar, šuster, šušter) v pomenu 'čevljar', ki je nastal iz nemškega poklicnega naziva *Schuster*. Prvotni nosilec vzdevka in kasneje priimka je bil torej čevljar.²³⁰

Špeəglič (Š'pę:glička), hišno ime **Dreəž** – priimek izhaja preko vzdevka in se nanaša na lastnost osebe. Ta je nosila očala, nižje pogovorno iz nem. *špegle*.²³¹ Hišno ime se nanaša na lastnost osebe; izvira iz glagola *drežati* 'godrnjati, sitnariti' in 'čemeti, ždeti'.²³²

²²⁴ Doris Debenjak, Veliki nemško-slovenski slovar, str. 951.

²²⁵ SSKJ, IV. knjiga (Preo-Š), str. 1079.

²²⁶ Marko Snoj, Etimološki slovar slovenkih zemljepisnih imen, str. 414.

²²⁷ Doris Debenjak, Veliki nemško-slovenski slovar, str. 969.

²²⁸ SSKJ, IV. knjiga (Preo-Š), str. 1090.

²²⁹ SSKJ, IV. knjiga (Preo-Š), str. 1093.

²³⁰ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Šuštar. Dnevnik, 23. 2. 2008.

Štanteə (Štan'tɛ:tka), hišno ime **Doəlar** – priimek izhaja preko vzdevka iz nižje pogovorne besede *štant* 'stojnica'. Verjetno se nanaša na poimenovanje poklicne dejavnosti: *štantar* je prodajalec na stojnici, Štante pa njegov sin.²³³ Hišno ime se verjetno nanaša na položaj posestva, *dol* ali *dolino*; Dolar je prebivalec doline.

Šteəklič (Š'tɛ:klička) – priimek je nastal preko vzdevka iz občne besede *stekljač* 'rokovnjač'.²³⁴ Gre za poklicno poimenovanje osebe sumljivega slovesa.

Štraəvs (Š'tra:uəsoka) – priimek je nastal preko vzdevka kot fonetični zapis nemške besede *Strauß*²³⁵ 'šopek'. Mogoče označuje romantika, ki je ženo večkrat razveselil s šopkom.

Štrək (Š'tər:koka) – priimek izhaja preko vzdevka iz živalskega poimenovanja *štrk* (nar. prekmursko) 'štorklja'. Verjetno gre za metonimično oznako visokega in vitkega človeka, kaže pa tudi na priseljenca. V naših krajih do nedavnega ni bilo štorkelj, moške oblike pa narečje sploh ne pozna.

Štuəklek (Š'tu:kležka) – priimek izhaja preko vzdevka iz prevzete besede *štuk* (nem. *Stück*²³⁶) v pomenu 'kos, del', v slovenščini pa je nekoč pomenila tudi 'parcela, zemljišče'.²³⁷ Priimek Štuklek torej označuje osebo, ki je v last dobila del sicer večjega posestva.

Tamšeə (Tam'šɛ:tka) – podstava tega priimka je nejasna, še najbližja ji je nemška beseda *Tamp*²³⁸ 'konec vrvi, kratka vrv', kar bi se morda lahko nanašalo na poklicno poimenovanje osebe, izdelovalca vrvi.

Teəpež ('Tɛ:pešca), hišno ime **Štaəjnpiəhler** – priimek izhaja preko vzdevka in označuje lastnost poimenovane osebe: ta je bila večkrat tepena ali pa je rada tepla druge. Beseda *tepež*

²³¹ SSKJ, IV. knjiga (Preo-Š), str. 1098.

²³² SSKJ, I. knjiga (A-H), str. 496.

²³³ SSKJ, IV. knjiga (Preo-Š), str. 1105.

²³⁴ SSKJ, IV. knjiga (Preo-Š), str. 1105.

²³⁵ Doris Debenjak, Veliki nemško-slovenski slovar, str. 1076.

²³⁶ Doris Debenjak, Veliki nemško-slovenski slovar, str. 1082.

²³⁷ Marko Snoj, Etimološki slovar slovenskih zemljepisnih imen, str. 420.

²³⁸ Doris Debenjak, Veliki nemško-slovenski slovar, str.

je glagolnik od 'tepsti, dajati komu udarce'.²³⁹ Hišno ime je nemška skovanka, verjetno iz besed *Stein*²⁴⁰ 'kamen' in *picheln*²⁴¹ 'cukati ga (piti alkohol)'; verjetno gre za šaljivo poimenovanje osebe, ki je bila pogosto zelo pijana.

Teržaen (Tər'ža:nka) – priimek z različico *Tržan* izhaja prek vzdevka iz občnega poimenovanja večjega naselja, *trg*. Prvotno pomeni 'prebivalec trga'. Varianta z vokaliziranim polglasnikom (e) kaže na starost zapisa ali nespretnost zapisovalca.

Teskač (Tes'ka:čka) – priimek verjetno izhaja preko vzdevka iz poklicnega poimenovanja *tesač*, *tesar* 'kdor se poklicno ukvarja z izdelovanjem ostrešij, opažev'.²⁴²

Teavč ('Tɛ:včoka) – priimek izhaja iz množinskega prebivalstvenega imena **Telbčane*, kar je tvorjeno iz slovanskega osebnega imena **Telbko*, ki je verjetno izpeljano iz *telec* < *telbъ* 'tele'.²⁴³ Poimenovanje je slabšalno.

Tkaelec (T'ka:lčoka) - priimek je nastal iz poimenovanja poklica in sodi med najstarejše priimke na Slovenskem. Ima kar nekaj variant, ki se jih da pripisati (ne)spretnosti župnikov ali uradnikov: Tkalc, Tkauc, Kalec, Kalčič, Kavčič, Kalc.²⁴⁴

Toplišek (Top'li:šca) - dosedanje raziskave priimka kažejo, da gre za slovenski (slovanski) priimek, ki izhaja iz korena hidronimov ali toponimov *Toplic-* (-š). Možni najzgodnejši različici priimka sta Topličar in Topličnik.²⁴⁵ Priimek Toplišek je tvorjen s priponskim obrazilom *-jak* prek pridevniškega **topliški* (*prebivalec*) in je prvotno pomenil 'prebivalec Toplic ali prišlek iz njih'.²⁴⁶

Topole (Topo'lɛ:tka) – priimek izhaja iz priimka *Topol*. Tvorjen je s priponskim obrazilom *-e* in prvotno pomeni 'sin Topola'.²⁴⁷

²³⁹ SSKJ, V. knjiga (T-Ž), str. 63.

²⁴⁰ Doris Debenjak, Veliki nemško-slovenski slovar, str. 1059.

²⁴¹ Doris Debenjak, Veliki nemško-slovenski slovar, str. 838.

²⁴² SSKJ, V. knjiga (T-Ž), str. 72.

²⁴³ Marko Snoj, Etimološki slovar slovenskih zemljepisnih imen, str. 426.

²⁴⁴ <http://www.mladina.si/93287/izvori-priimkov/>, P. Merku. (6. 4. 2012)

²⁴⁵ <http://www2.arnes.si/~rzjtopl/rod/zbirka/toplisek.htm>. (5. 4. 2012)

²⁴⁶ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Toplak. Dnevnik, 1. 6. 2007.

²⁴⁷ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Topolovec. Dnevnik, 4. 2. 2011.

Topoəlšek (To'pø:lšca) – priimek izhaja iz naselbinskih imen *Topol*, *Topole*. Tvorjen je s priponskim obrazilom *-šek* prek svojilnopridevniškega **topolov* (*prebivalec*) in je prvotno pomenil 'prebivalec Topola, Topol ali prišlek od tam'.²⁴⁸

Tovoərník (To'vø:rnička) – priimek izhaja preko vzdevka iz poklicnega poimenovanja *tovorník* 'kdor se ukvarja s prenašanjem, prevažanjem blaga s tovarno živaljo, tovarno živino'.²⁴⁹

Trætník (T'ra:tn"ca) - priimek je nastal iz krajevnih ali zaselških imen *Trata*, *Trate*, *Tratna*. Tvorjen je s priponskim obrazilom *-ik* iz svojilnopridevniškega **tratni* (*prebivalec*) in je prvotno pomenil 'prebivalec Trate, Trat, Tratne ali prišlek iz Trate, Trat, Tratne'. Priponsko obrazilo *-ik* v domnevni zvezi **tratni prebivalec* torej v tvorbenem procesu nadomesti sestavino prebivalec. Tvorbo iz naselbinskih imen *Trata*, *Trate*, *Tratna* dokazuje na primer tudi zapis iz leta 1426: Cristan an der Tratten.

Iz omenjenih naselbinskih imen so s priponskimi obrazili *-ar*, *-jak* in *-jek* tvorjeni sorodni priimki *Tratar*, *Tratnjak*, *Tratnjek* in *Tratenšek*, ki so imeli enak prvotni pomen. Pri tem je priimek *Tratenšek* tvorjen s priponskim obrazilom *-jak* iz domnevno svojilnopridevniškega **tratenski* (*prebivalec*).

Po Atlasu Slovenije so zdaj v Sloveniji tri naselja in šest zaselkov z imenom *Trata*, naselje *Trata* pri Velesovem ter eno naselje in sedem zaselkov *Trate* ter *Tratna* ob Voglajni, *Tratna* pri Grobelnem. Tu omenjena naselbinska imena so nastala iz besede *tráta* v pomenih 'z nizko, navadno negovano travo porasla manjša površina' in 'z nizko travo porasla površina sploh'.²⁵⁰

Trənar ('Tər:narca) – priimek je nastal preko vzdevka iz naselbinskega poimenovanja *Trnje*, *Trnovo*, *Trnovec* in prvotno pomeni 'prebivalec Trnja, Trnovega, Trnovca'.²⁵¹

Trnoəvšek (Tr'no:u≈šca) – glej *Trnar*.

²⁴⁸ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Topolovec. Dnevnik, 4. 2. 2011.

²⁴⁹ SSKJ, V. knjiga (T-Ž), str. 131.

²⁵⁰ http://www.dnevnik.si/tiskane_izdaje/dnevnik/330984, J. Keber, 4. 7. 2008. (5. 4. 2012)

²⁵¹ Marko Snoj, Etimološki slovar slovenkih zemljepisnih imen, str. 439.

Tržaən (Tr'ža:ŋka) – glej Teržan.

Tuərnšek ('Tu:rn''šca) – priimek izhaja iz naselbinskih imen *Turn*, *Turen*, *Turno*. Tvorjen je prek svojilnopridevniškega **turenski/turenški (prebivalec)* s priponskim obrazilom *-jak* in je prvotno pomenil 'prebivalec Turna ali prišlek iz njega'.²⁵²

Ulaəga (U'la:goka) – priimek izhaja preko vzdevka iz občne besede *vlaga* in poimenuje kakovost zemljišča, na kateri je oseba živel. Zapisan je fonetično.

Ulaəmec (U'la:mčoka) – priimek mogoče izhaja preko vzdevka iz vojaškega poimenovanja *ulanec* 'vojak konjeniške enote v značilnem kratkem plašču in štirioglati kapi, oborožen navadno s kopjem'.²⁵³ Vmesni *-n-* se je premenjal z *-m-* zaradi lažje izgovorjave.

Úmek ('U:mekca) – priimek je treba izvorno verjetno prek vzdevka povezovati z občnim izrazom *um* v pomenih 'spodobnost mišljenja, spoznavanja' in 'človek glede na to spodobnost' ter glagolom *umeti* v pomeni 'razumeti, dojeti' in 'znati, biti spodoben'. Tvorjen je iz priimkovne podstave *um-* s priponskim obrazilom *-ek* in je prvotno verjetno označeval človeka, ki se je odlikoval po spodobnosti mišljenja, spoznavanja ali bil razumen, pameten, spodoben.²⁵⁴

Uraən (U'ra:ŋka) – bolj verjetno je, da je priimek nastal iz imena *Urban* kot pa iz poimenovanja za radioaktiven element.

Veəber ('Və:broka) – pisna različica priimka je *Weber*. Nastal je prek vzdevka iz nemškega poklicnega poimenovanja *Weber* 'tkalec'.²⁵⁵

Veleənšek (Ve'lə:nšca) – priimek je nastal preko vzdevka iz naselbinskega imena *Vel'eje* (*polje*, *selo*) v pomenu 'veliko polje (selo)'.²⁵⁶ Velenšek je prvotno torej tisti, ki obdeluje veliko polje ali prihaja iz velike vasi.

²⁵² Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Turnšek. Dnevnik, 9. 10. 2009.

²⁵³ SSKJ, V. knjiga (T-Ž), str. 254.

²⁵⁴ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Umek. Dnevnik, 5. 8. 2011.

²⁵⁵ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Veber. Dnevnik, 13. 11. 2009.

Verdeəv (Ver'de:uəšca), hišno ime **Fləəjšman** – priimek izhaja preko vzdevka iz srvnem. občne besede *wert* 'otok, polotok, višje ležeče suho mesto v močvirju ali ob njem' < stvnem. *werid* 'otok, polotok', kar je tvorba iz ide. korena **Huəer*- v drugotnem pomenu 'zapirati, obdajati, obkrožati, varovati'.²⁵⁷ Priimek prvotno označuje prebivalca, ki je živel na ozemlju, obdanem z vodo. Hišno ime je nemškega izvora in se nanaša na poklicno dejavnost osebe; *Fleisch* je meso, *Fleischman* pa mesar.²⁵⁸

Vełršnik ('Ve:ršn"ca) – priimek izvira iz naselbinskega imena *Vrh* in prvotno pomeni 'prebivalec Vrha ali prišlek od tam'. Občnoimenski pomen slovenske besede *vrh* ni samo 'najvišji del gore, hriba, hribovja ali griča', temveč tudi 'mesto, kjer se pot najvišje dvigne', tj. 'preval', pa tudi 'najvišja točka tekoče vode', tj. 'izvir'.²⁵⁹

Viədenšek ('Vi:denšca) – priimek je tvorjen iz imena *Vid* ali priimkovne podstave *vid*- s priponskim obrazilom.²⁶⁰

Viədović ('Vi:dovička) - priimek je nastal iz rojstnega imena *Vid*. Tvorjen je iz očetnega imena s priponskim obrazilom *-ič* prek svojilnopridevniškega *Vidov* in je prvotno pomenil 'Vidov sin'.²⁶¹

Viəgnjević ('Vi:gnjevička) – neslovenski, hrvaški ali srbski priimek. Izhaja iz besede *vigenj* '(kovaško) ognjišče' in se nanaša na poklicno poimenovanje osebe.

Viəlhar ('Vi:lɣarca) – priimek je nastal iz osebne imena *Vilhelm*. Ime je po izvoru nemško (Wilhelm), priimek pa ima slovensko končnico *-ar*. Prvotno pomeni 'sin Vilhelma'.²⁶²

Viənder ('Vi:nderca) – varianta priimka *Vinter*.

²⁵⁶ Marko Snoj, Etimološki slovar slovenkih zemljepisnih imen, str. 451.

²⁵⁷ Marko Snoj, Etimološki slovar slovenkih zemljepisnih imen, str. 452.

²⁵⁸ Doris Debenjak, Veliki nemško-slovenski slovar, str. 349.

²⁵⁹ Marko Snoj, Etimološki slovar slovenkih zemljepisnih imen, str. 468.

²⁶⁰ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Vidic. Dnevnik, 5. 5. 2006.

²⁶¹ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Vidovič. Dnevnik, 17. 11. 2006.

²⁶² Janez Keber, Leksikon imen, str. 488.

Viənter ('Vi:nterca) – priimek je nastal preko vzdevka in je fonetični zapis nemške besede *Winter*²⁶³ 'zima'. Prvotno verjetno označuje prebivalca severne strani kakšnega hriba.

Viəzjak ('Vi:zjačka), hišno ime **pri Mariəji** - priimek je nastal prek vzdevkov iz poimenovanj *beziák*, *bízzjak* v pomenu 'tepec'. Negativne oznake ljudi so bile zelo pogosto uporabljene za tvorbo vzdevkov, iz katerih so nastali priimki. Menjavanje glasov *e : i* in *B- : V-*, ki se pojavlja v priimkih Bezjak, Bizjak, Vezjak in Vizjak je znan glasovni pojav pri tvorbi slovenskih priimkov. Povezan je s prvotno končnim naglaševanjem in z zapisovanjem v nemški pisavi.²⁶⁴ Kot hišno ime se je ohranilo kar osebno ime lastnice, Marija.

Voduəšek (Vo'du:šca) – priimek izhaja iz priimkovne podstave *voda* z izpeljankami.²⁶⁵

Voəjković ('Vɔ:iəkovička) – priimek izhaja iz osebe imena *Vojko*. Tvorjen je s pripono *-ić* in prvotno pomeni 'Vojkov sin'.

Voləəvšek (Vo'lo:všca) – priimek je nastal preko vzdevka iz poimenovanja dejavnosti, ukvarjanja z voli. Tvorjen s pripono *-šek* prvotno pomeni 'sin Volarja'.

Voəvŋk ('Vo:uəkoka) – priimek izhaja iz imena ali vzdevka *Volk*, ki sta bila znana že pri starih Slovencih in Slovanih. Poimenovanje je povezano s simboliko volka kot močne in nevarne živali, pa tudi z metaforično rabo besede volk: slabšalno 'krvoločen, neusmiljen človek' in 'pohlepen, brezobziren človek'.²⁶⁶

Vreəŋko (V're:nkoka) - glej Vrečko.

Vreəčko (V're:čkoka), hišno ime **Florjaəŋč** – priimek izvira preko vzdevka iz glagolov *brečati*, *brenkati*, *brenčati* in prvotno pomeni glasno, hrupno, nadležno osebo.²⁶⁷ Hišno ime je oblika osebnega imena Florijan.

²⁶³ Doris Debenjak, Veliki nemško-slovenski slovar, str. 1277.

²⁶⁴ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Bizjak. Dnevnik, 8. 7. 2005.

²⁶⁵ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Vodopivec. Dnevnik, 18. 5. 2007.

²⁶⁶ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Vovk. Dnevnik, 25. 5. 2007.

²⁶⁷ <http://tvslo.si/predvajaj/priimek-brecko/ava2.129008174/>

Vrħoəvšek (Vr'xo:uəška) – priimek izhaja iz naselbinskih imen *Vrhovo*, *Vrh*, *Vrhe*, *Vrhi*. Tvorjen je s priponskim obrazilom *-jak* prek pridevniške veze **vrhovni* (*prebivalec*) in je prvotno pomenil 'prebivalec Vrhovega, Vrha, Vrhov ali prišlek iz le-teh'.²⁶⁸

Wiənter ('Vi:nterca) – glej Vinter.

Zaəbret ('Za:bretka) - priimek verjetno izhaja preko vzdevka iz glagola *zabrekati*, *zabrekel* 'postati po obsegu večji zaradi nabiranja, pritiskanja tekočine' in kaže na zdravstvene težave osebe s takšnim imenom.²⁶⁹

Zagoərc (Za'gø:rka) – glej Razgor.

Zagoəzda (Za'gø:zdoka) – priimek izhaja preko vzdevka iz občnega imena *gozd* ali *zagozda*; obe besedi imata isto osnovo, in sicer psl. **gvozdъ*. Vrsta avtorjev povezuje psl. **gvozdъ/gvozdъ* »silva« z **gvozdъ*²⁷⁰ 'proti enemu koncu zožujoč se kos kovine, lesa za cepljenje; trdno nameščanje česa', čeprav se zdi druga razlaga v tem primeru verjetnejša. Priimek Zagozda bi tako označeval osebo, ki se je zagozdila, zataknila.²⁷¹

Zagoəžen (Za'gø:žn"ca) – glej Zagozda.

Zaəkovšek ('Za:kouəška) – priimek izhaja preko vzdevka in je orientacijske narave; označuje prebivalca, ki je imel posestvo 'za kovačem'.

Zuəpanc ('Zu:pančka), hišno ime **Beənc** – priimek je nastal iz vzdevka ali priimka *Zupan* (*Supan*, *Župan*). Tvorjen je s priponskim obrazilom *-c* in je prvotno pomenil 'sin Zupana' (*Supana*, *Župana*). Vzdevek ali priimek Zupan je nastal prek vzdevka iz imena oblastvene funkcije župana, in to prek izgovora nemškega zapisa Supan; to potrjujejo stari zapisi.²⁷² Hišno ime je skrajšana oblika imena Benjamin.

²⁶⁸ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Vrhovnik. Dnevnik, 30. 10. 2009.

²⁶⁹ SSKJ, V. knjiga, str. 612.

²⁷⁰ France Bezljaj, Etimološki slovar slovenskega jezika, prva knjiga (A-J), str. 166.

²⁷¹ SSKJ, V. knjiga, str. 644.

²⁷² Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Zupanc. Dnevnik, 4. 11. 2005.

Zupaɲɲič (Zu'pa:nčička) – priimek je nastal iz vzdevka ali priimka *Zupanc* s priponskim obrazilom *-čič* in pomeni 'sin Zupanca'.²⁷³

Žaɛbkar (Ža:bkarca) – priimek je nastal preko metonimičnega vzdevka iz poimenovanja živali. Oseba s takšnim imenom je najbrž imela podobne lastnosti kot žaba: znala je plavati ali pa je živela na močvirnem področju, kjer je bilo veliko žab.

Žaɛgar (Ža:garca) – priimek je nastal prek vzdevka iz poklicnega poimenovanja *žagar*, ki je nomen agentis, 'ime delujoče osebe', iz glagola *žagati*, tvorjen s priponskim obrazilom *-ar*.²⁷⁴

Želeɛznik (Že'lɛ:znička) - priimek je lahko tvorjen iz naselbinskih imen *Železno* s priponskim obrazilom *-ik* in je prvotno pomenil 'prebivalec Železnega ali prišlek iz Železnega'. Lahko izhaja tudi prek vzdevka iz besede *želéznik* v pomenih 'oklepnik, kirasir', 'rudnik železa', 'klop' in 'neka rastlina'.²⁷⁵

Žerjaɛv (Žer'ja:uɛka) – priimek je nastal preko metonimičnega vzdevka iz poimenovanja za žival. Oseba s takšnim imenom je imela najbrž podobne lastnosti kot žerjav: govorila je s predirljivim, zoprnim glasom.

Žiɛžek (Ži:žička) - priimek je nastal prek vzdevka iz narečnega poimenovanja *žížek* v pomenu 'črni žužek', to je 'majhen rdečerjav hrošč z rilčkom, katerega ličinke živijo v žitnih zrnih' in 'manjša gozdna ptica pevka rumeno zelene barve', ki se sicer pogosteje imenuje *čížek*. Priimek *Žížek* pa je lahko tudi tvorjenka na *-ek* iz imenske podstave *Žiž-*, ki je nastala po krajšanju iz imen *Žižmond* in *Žižmund* ali *Živomir*, *Živorad*. Imeni *Žižmond* in *Žižmund* sta slovenski obliki nemškega imena *Siesmund*, ljubkovalne oblike imena *Sigismund* oziroma *Siegmund*. To je zloženka iz starovisokonemških *sigu* 'zmaga' in *mund* 'zaščita, zaščitnik'. Imeni *Živomir* in *Živorad* sta slovanskega izvora in sta zloženi iz besed *živ* ter *mir* in *rad*. Oblika *Žiža* je hrvaška ljubkovalna oblika teh dveh imen.

²⁷³ J. Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Zupančič. Dnevnik, 15. 4. 2005.

²⁷⁴ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek Žagar. Dnevnik, 9. 9. 2005.

²⁷⁵ http://www.dnevnik.si/tiskane_izdaje/dnevnik/264491, J. Keber, 24. 8. 2007. (5. 4. 2012)

Sorodni priimek Žužek je nastal prek vzdevka iz poimenovanja *žužek* v pomenih 'hrošč; rilčkar; črni žužek'.²⁷⁶

Žniɔdar (Ž'ni:darca) – priimek izhaja iz nižje pogovornega vzdevka poklicnega poimenovanja *Žnidar* 'krojač'. Poklicno poimenovane *žnidar* izhaja iz srednjevisokonemškega *snidoere*, iz tega današnje nemško *Schneider* v enakem pomenu.²⁷⁷

Žniɔder (Ž'ni:darca) – je različica priimka *Žnidar*.

Žuɔčko ('Žu:čkoka) – neslovenski, hrvaški ali srbski priimek.

Žuɔrej ('Žu:rei≈ca) – neslovenski, hrvaški ali srbski priimek.

Žuɔžek ('Žu:žkoka) - glej *Žizek*.

Žveplaɲ (Žvep'la:ŋka) – priimek je nastal preko vzdevka iz poimenovanja lastnosti človeka ali zemljišča. *Žvaplan* je lahko tisti, ki je »strupen«, neprijeten, lahko pa lastnik zemljišča z žveplovo rudo.

SKLEP

Po natančnem pregledu priimkov in hišnih imenih lahko ugotovim, da narečje na njihovo obliko ni pretirano vplivalo: nekaj imen je zapisanih s samoglasniško in/ali soglasniško redukcijo (*Brecl*, *Cvikl*, *Gorenc*, *Dolenc*, *Kraner*), nekaj jih je zapisanih v narečni obliki (*Kaučič*, *Klajnšek*), pri nekaterih prihaja do vokalizacije polglasnika (*Dernovšek*, *Černič*, *Doberšek*), nekaj imen izvira iz nemščine (*Fidler*, *Leber*, *Ranžger*, *Šmerc*, *Pinter*).

Pričujoči priimki so največkrat izpeljanke iz osebnih imen (*Petrak*, *Ban*, *Daničič*), telesnih značilnosti (*Skaza*, *Jecl*), značajskih posebnosti in razvad (*Kregar*, *Tepeš*), družinskih vezi (*Bratina*), živalskih imen (*Medved*, *Vovk*, *Jelen*), imen ptic (*Jerebic*, *Žerjav*), imen dreves (*Javornik*, *Hrastnik*), poklicev (*Kolar*, *Lončar*, *Sluga*), dostojanstev (*Knez*, *Cesar*, *Kralj*),

²⁷⁶ http://www.dnevnik.si/tiskane_izdaje/dnevnik/235848, J. Keber, 23. 3. 2007. (6. 4. 2012)

²⁷⁷ Janez Keber, Iz zakladnice priimkov: priimek *Žnidaršič*. Dnevnik, 14. 7. 2006.

imen držav, pokrajin ali naselij (*Horvat, Gorenc, Ledinek*), kar ustreza splošnemu stanju v Sloveniji.²⁷⁸

Vseh priimkov v naši krajevni skupnosti je 394. Najpogostejše so nastali iz zemljepisnih imen (95 ali 24 %), osebnih imen (62 ali 16 %), poimenovanja za poklice (58 ali 15 %), iz nemških imen, ki vključujejo tudi poklice (40 ali 10 %), iz poimenovanja za živali (25 ali 6 %) in rastline (13 ali 3 %). Skoraj vsi priimki raziskave so v listinah izpričani že v 15. stol.

Najpogostejši priimki v Sloveniji²⁷⁹

Vse osebe		
	Priimek	Število
1.	Novak	11.298
2.	Horvat	9.934
3.	Kovačič	5.665
4.	Krajnc	5.661
5.	Zupančič	5.044
6.	Kovač	4.791
7.	Potočnik	4.759
8.	Mlakar	4.000
9.	Vidmar	3.928
10.	Kos	3.905

Tabela prikazuje najpogostejše priimke na Slovenskem. V naši krajevni skupnosti so zastopani vsi, nekateri tudi po večkrat oz. z različicami.

Priimki so najpogostejše tvorjeni iz drugih imen s priponskimi obrazili *-ec, -jak, -nik* (iz krajevnega imena: *Korošec, Gajšek, Hrastnik*), *-e, -ič* (iz osebnega imena in poimenujejo sina: *Topole, Arhanič*) in *-ar/-er* (iz poklicnega poimenovanja: *Kuhar, Pinter*).

Pri zapisih je marsikje opaziti neukost ali nerodnost zapisovalcev, npr. *Podjaveršek* :

Podjavoršek, Vinter : *Winter*, drugo ob drugem obstajata slovensko in nemško ime (*Tkalec* :

²⁷⁸ Janez Keber, Dnevnik, 6. 7. 2007.

²⁷⁹ http://www.stat.si/imena_top_priimki.asp, 24. 4. 2012.

Veber). Veliko priimkov je tvorjenih iz slabšalnih vzdevkov, npr. *Pukl, Jecl, Krulec*, veliko priimkov je nastalo iz poimenovanj za ptice, kar kaže na to, da so naši predniki zelo dobro poznali ptice (*Kos, Jerebic, Golob, Žerjav*).

V tem oziru so zelo zanimivi tudi priimki, ki imajo v svoji glasovni sestavi *polglasnik + r*, ki se piše z *er* ali samo z *r*, npr.: *Brglez : Berglez, Dernovšek: Drnovšek, Teržan : Tržan, Vrhovec : Verhovec*. Takih priimkovnih dvojic je zelo veliko, frekvenčna razmerja med njimi pa niso ustaljena, ampak se lahko spreminjajo v prid obliki na *er* ali *r* in nasprotno. V tujih zapisih slovenskih imen se običajno pojavlja pisava z *er* tudi zaradi lažje izgovarjave. Podobna pisana slika je še pri priimkih na *-ar* in *-er* tipa *Kramar : Kramer, Šuštar : Šušter, Žnidar : Žnider*. V teh primerih se nemški *-er* običajno sloveni z *-ar*, statistika pa kljub temu večkrat pokaže, da je nemška končnica pogostejša.

V primerjavi z rojstnimi imeni so priimki v Sloveniji v zelo velikem odstotku izvirno slovenski. To velja zlasti za dve kategoriji priimkov, tj. priimkov, ki so nastali iz krajevnih ali ledinskih imen, in priimkov, ki so nastali iz prvotnih vzdevkov. K zadnji kategoriji bi lahko dodali tudi priimke, ki so nastali iz staroslovenskih osebnih imen, ki so bila po pokristjanjenju kot poganska izrinjena iz rabe. V procesu nastajanja priimkov so bila ta imena še v zavesti ljudi in so bila tako kot druga krščanska imena uporabljena v tem procesu. Za slovenske imamo lahko tudi večino priimkov, ki so nastali iz izvorno tujih krščanskih imen, saj so bila v procesu nastajanja mnoga tako preoblikovana, da je njihovo prvotno obliko včasih težko prepoznati. Nasploh je treba reči, da je tvorbeno in preoblikovalna sposobnost slovenskega jezika prišla do izraza prav pri nastajanju priimkov. Ob slovenskih končnicah se tuje enozložne imenske sestavine komaj še prepoznajo kot neslovenske, kar je seveda tudi posledica prilagajanja izvorno tujih krščanskih imen slovenskemu etničnemu prostoru.

Zanimiva in pomembna kategorija priimkov je nastala iz poklicnih in drugih nazivov in naslovov. Med temi je precej priimkov nemškega izvora. V času nastajanja priimkov so bili pri nas v rabi mnogi poklicni nazivi, prevzeti iz nemščine. Kot taki so prek vzdevkov prišli v slovenski priimkovni fond, čeprav so bili njihovi nosilci večinoma slovenski. Tako v priimkih prepoznamo večino nekdanjih poklicev ali funkcij, npr. *Majer, Šuštar, Veber, Žnidar*. Nekateri od teh so dobili tudi slovenske ustreznike, npr. *Tkalec, Lončar, Mlinar, Zidar*.

Vsekakor pa so ti priimki kulturnozgodovinsko zelo pomembni in zaslužijo vso pozornost imenoslovcev in drugih raziskovalcev zgodovine slovenskega naroda.²⁸⁰

Ženske oblike priimkov so tvorjene s priponskimi obrazili *-ka*, *-(nič)ka*, *-o(u≈)ka* in *-ca*. Moškim priimkom, ki se končajo na *-ek* in *-en*, se za tvorbo ženske ustreznice dodaja *-ca* (*Arnšek – Arn'šca*, *Jamnišek – Jamnišca*, *Blazinšek – Blazinšca*; *Juren – Jurenca*); moškim priimkom na *-nik* se dodaja *-nička* (*Kadilnik – Kadilnička*, *Beškovnik – Beškovnička*, *Arhanič – Arhanička*); priimkom, ki se končajo na *-er*, se dodaja *-ca* (*Viner – Vinterca*, *Pinter – Pinterca*), priimkom na *-ar* se dodaja *-ca* ali *-ka* (*Kušar – Kušarca*, *Dovečar – Dovečarka*), moškim priimkom, ki se končujejo na *-man* ali *-in*, se za tvorbo ženske oblike dodaja *-ka* (*Kocman – Kocmanka*, *Kuštrin – Kuštrinka*). Če se moški priimke konča na *-ič* ali *-ak*, se ženska oblika, tvorjena iz njega, tvori s pripono *-ka* (*Arlič – Arlička*, *Žurič – Žurička*, *Mastnak – Masnačka*), pripona *-o(u≈)ka* pa se dodaja enozložnim moškim priimkom (*Bajc – Bajčoka*, *Rom – Romoka*).²⁸¹

Pripone *-ica* za tvorbo ženskih priimkov naš govor več ne pozna, ker se je zaradi vokalne redukcije skrajšala v *-ca* (nam. Gradišnica > *Gradišn'ca*); zaradi tega prihaja do nastanka zlogotvornih zvočnikov. Zaradi lažje izgovarjave lahko v soglasniških sklopih kakšen soglasnik izpade (*Hrastnik – Hrasnička*). Kjer bi ženska oblika priimka lahko privedla do dvoumnosti, se v pogovoru namesto nje uporablja svojilna oblika, npr. *Kuharjeva* mi je rekla, ne »Kuharca«.

Področje, kjer živim, je bilo nekoč redko naseljeno – šlo je v glavnem za velike kmetije – zato so pri nas hišna imena maloštevilna. Tista, ki so se uprla pozabi, se lahko za svoj obstoj zahvalijo pomanjkanju moških potomcev: družinski priimki so se spreminjali, hišno ime pa je ostalo. Zaradi hitre urbanizacije to velja samo za kmetije na višje ležečih ali od glavne ceste bolj oddaljenih področjih. Med slovenska se čedalje pogosteje vrivajo tuja imena, se pravi imena priseljencev iz drugih republik bivše Jugoslavije; zadnja leta se povečuje število Albancev s Kosova.

²⁸⁰ http://www2.arnes.si/~krsrd1/conference/Speeches/Keber_slo.htm. (3. 4. 2012)

²⁸¹ Povzeto po: Zinka Zorko, Priimki in hišna imena na Kozjaku.

Hišnih imen je malo (39 ali 10 %). Hišna imena so preprosta in večinoma narečna (*Budlc, Šmon, Opold, Pangerl, Jurč*), najpogosteje pa izhajajo iz osebnih imen (16 ali 41 %), sledijo poklicna poimenovanja (12 ali 31 %) in imena, ki izhajajo iz zemljepisnih značilnosti zemljišča (8 ali 20 %). Hišna imena iz ledinskih imen so zelo redka, pač pa imajo nasprotno mnogi mikrotoponimi svoj izvor v osebnih lastnih imenih.²⁸²

Priimka *Čater* in *Hojnik* imata vsak po tri hišna imena (*Čater: Anžek, Matijev, Majcen; Hojnik: Jaklček, Lipek, Mehul*). Glede na siceršnjo slabo zastopanost hišnih imen nam to pove, da gre za na tem področju zelo stara priimka, pri katerih je bilo potrebno razlikovanje po hišah, da so ljudje vedeli, o katerem Čatru ali Hojniku govorijo.

UPORABLJENA LITERATURA

1. Zorko, Zinka, 1999: Štajerska narečja. Enciklopedija Slovenije 13. Ljubljana: Mladinska knjiga. 131-133.
2. --, 1999: Priimki in hišna imena na Kozjaku. Zbornik Slovenska lastnoimenskost. Pišece. 55-66.
3. Keber, Janez, 1996: Leksikon imen. Celje: Mohorjeva družba.
4. --, Iz zakladnice priimkov. Petkova rubrika v časopisu Dnevnik, 2005 –2012.
5. Slovar slovenskega knjižnega jezika. Ljubljana: Državna založba Slovenije, 1987.
6. Snoj, Marko; 1997: Slovenski etimološki slovar. Ljubljana: Mladinska knjiga.
7. --, 2009: Etimološki slovar slovenskih zemljepisnih imen. Ljubljana: Inštitut za slovenski jezik Frana Ramovša ZRC SAZU.
8. --, 2002: O etimologiji osebnih in zemljepisnih imen na Slovenskem. Jezikoslovni zapiski: Zbornik Inštituta za slovenski jezik 8, ZRC SAZU. 37-40.
9. France Bezlaj, Etimološki slovar slovenskega jezika, prva knjiga (A-J), str. 166.
10. France Bezlaj, Etimološki slovar slovenskega jezika, druga knjiga (K-O). Ljubljana: Mladinska knjiga.
11. Škofic, Jožica, 2003: Zemljepisna lastna imena na Dobravah med dolinama Lipnice in Save. Zbornik Besedoslovne lastnosti slovenskega jezika – slovenska zemljepisna imena. Pišece. 65-73.

²⁸² Jožica Škofič, Hišna imena v Kropi.

12. Debenjak, Doris, 1992: Veliki nemško-slovenski slovar. Ljubljana: Državna založba Slovenije.
13. TIS. Telefonski imenik Slovenije v elektronski obliki.

SPLETNI VIRI

- http://sl.wikipedia.org/wiki/Osebno_ime. (4. 4. 2012)
- <http://www.dnevnik.si/novice/neverjetno/1042209784>, J. Keber. (4. 4. 2012)
- http://www.dnevnik.si/tiskane_izdaje/dnevnik/339364, J. Keber. (4. 4. 2012)
- <http://tvslo.si/predvajaj/priimek-brecko/ava2.12900817>
- http://bibaleze.si/clanek/ime_tedna/jost.html (4. 4. 2012)
- <http://www.mladina.si/93287/izvori-priimkov/>, P. Merku. (6. 4. 2012)
- http://www.stat.si/imeni_top_priimki.asp (24. 4. 2012)
- http://www2.arnes.si/~krsrd1/conference/Speeches/Keber_slo.htm. (3. 4. 2012)